

ΠΟΠΑΪ

ΑΝ ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ, ΣΕ
ΚΑΝΑ ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΘΑΜΑΙ ΣΤΟ ΛΙ-
ΜΑΝΙ ΤΟΥ ΠΟΡΤ
ΑΤΛΑΝΤ!

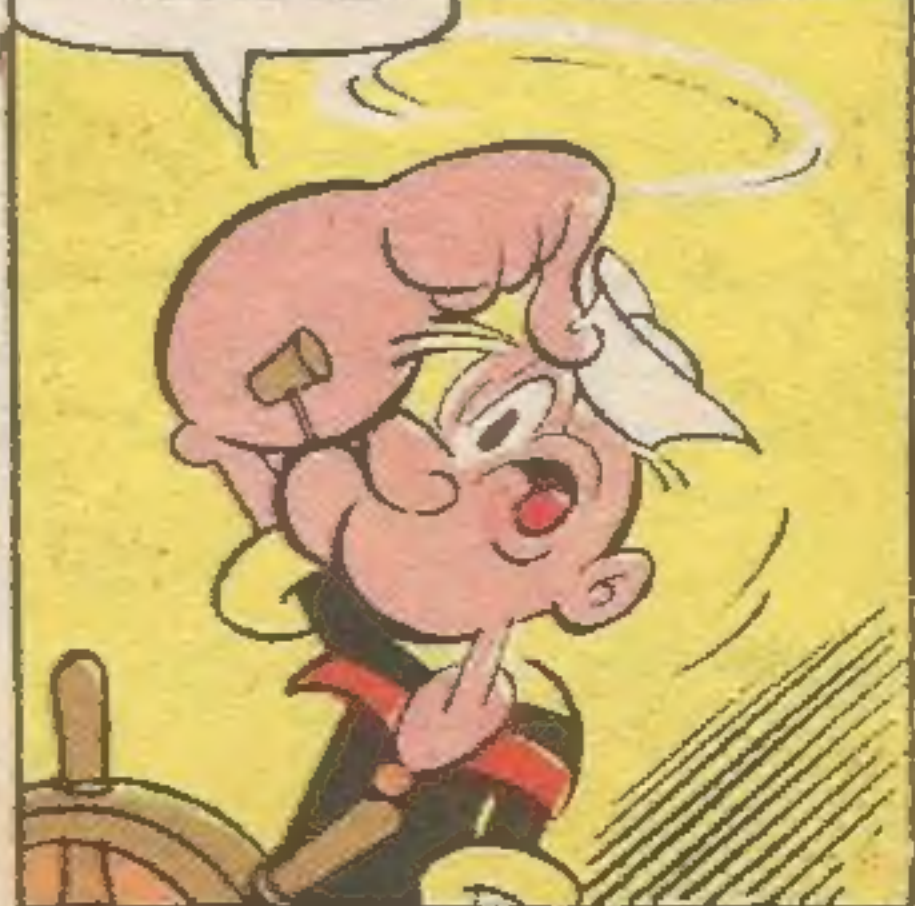
ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ

ΔΙΑΒΟΛΕ! Μ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤ
ΑΤΛΑΝΤ!

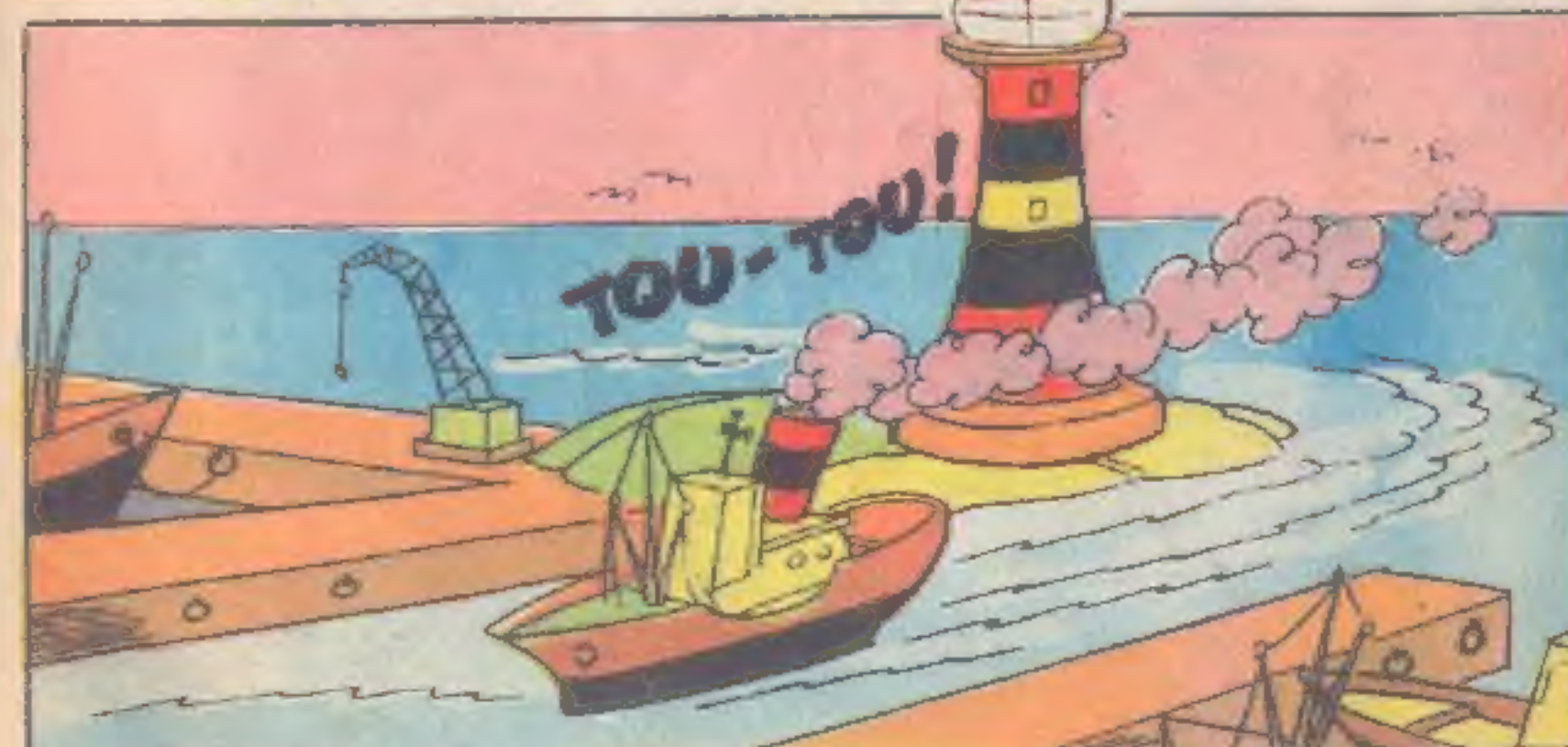
ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΕΦΤΕ
ΕΞΩ ΣΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ
ΜΟΥ ΥΠΟΛΟ-
ΓΙΣΜΟΥΣ!

ΔΕΝ ΤΡΩΕ ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΚΑΤΑΣΤΑΤΑ...

ΠΑΡΕ ΑΥΤΗ ΜΙ-
ΛΕ ΜΟΥ!...

ΒΡΑΒΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ
ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ!...

Η ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ
ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ
ΜΟΥΤΑ ΣΑΣ!...

ΠΑΝΟΣ ΤΟΝ,
ΓΡΗΓΟΡΑ!

ΚΡΑΤΑ ΤΟΝ!
ΡΩΧΙΖΤΕ ΜΕ!

ΘΑ ΘΩΝΑΞΕ ΤΗΝΑ
ΣΤΥΝΟΜΙΑ!

ΑΚΙΝΗΤΟΙ ΟΛΟΙ!... Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!...

ΤΙ ΕΓΙΝΕ
ΕΔΩ;

ΜΟΥ ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΚΙΒΩ-
ΤΙΑ ΜΕ ΤΑ ΚΟΥΤΙΑ ΤΟΥΣ
ΣΑΚΚΟΥΣ!

ΣΑΚΚΟΥΣ
ΜΕ ΤΙΣ

ΜΕ ΠΕΡΙΤΥ-
ΛΙΓΜΑΤΑ!

ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΛΟΙ!
ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΣΤΡΙ-
ΨΕΙ!

ΘΑ ΤΟΝ ΠΕΙ-
ΡΑΞΕ Ο Η-
ΛΙΟΣ!

ΘΑ ΤΕ ΒΑΛΕ
ΣΤΟ ΦΡΕΣΚΟ
ΜΕΧΡΙ ΝΑ
ΚΑΛΜΑΡΕΙ!

ΘΑ ΚΑΛΜΑΡΕ
ΜΟΝΟ ΑΝ ΜΟΥ
ΔΩΣΟΥΝ ΤΑ ΚΙ-
ΒΩΤΙΑ ΜΕ ΤΑ
ΚΟΥΤΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΣΑΚΚΟΥΣ!

ΣΤΑΜΑΤΑ! ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ
ΕΝΤΙΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ! ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΚΛΕΨΕΙ ΚΙΒΩΤΙΑ
ΜΕ ΚΟΥΤΙΑ!

ΤΟΤΕ ΠΩΣ ΞΕ-
ΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟΤΙ
ΕΙΧΑΝ;

ΠΕΙΧΑΝ;

ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑ-
ΤΑ!

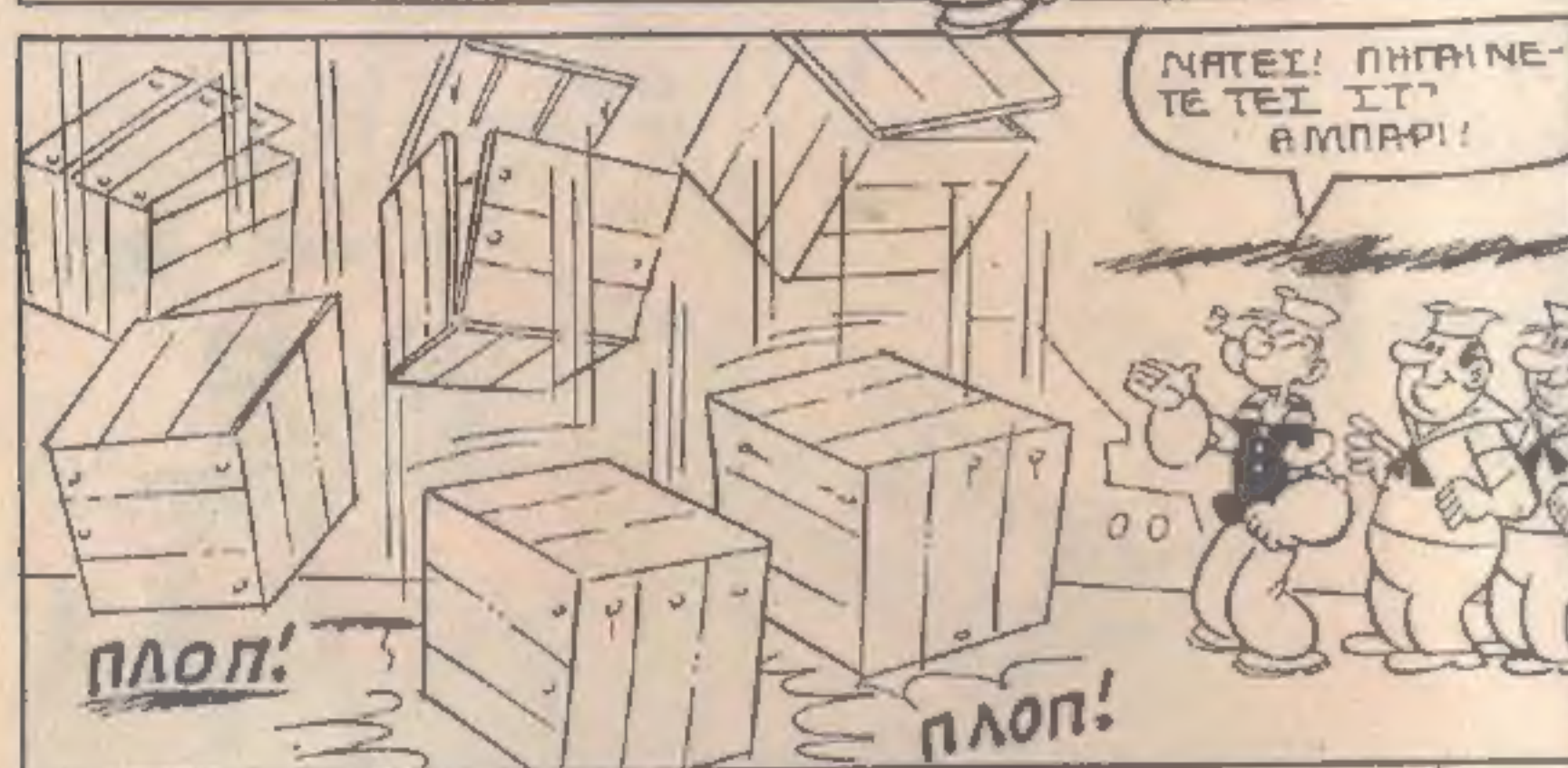

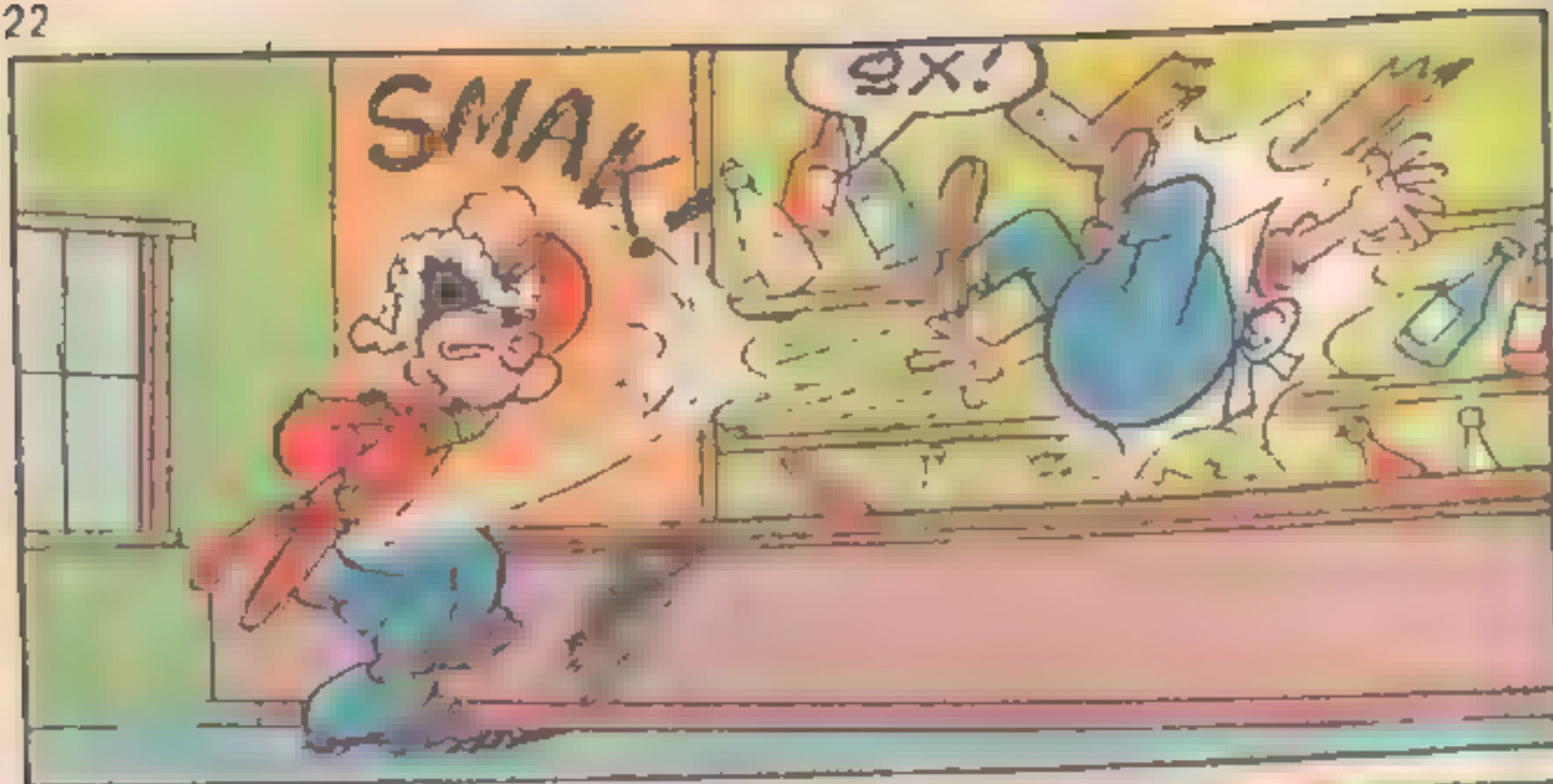

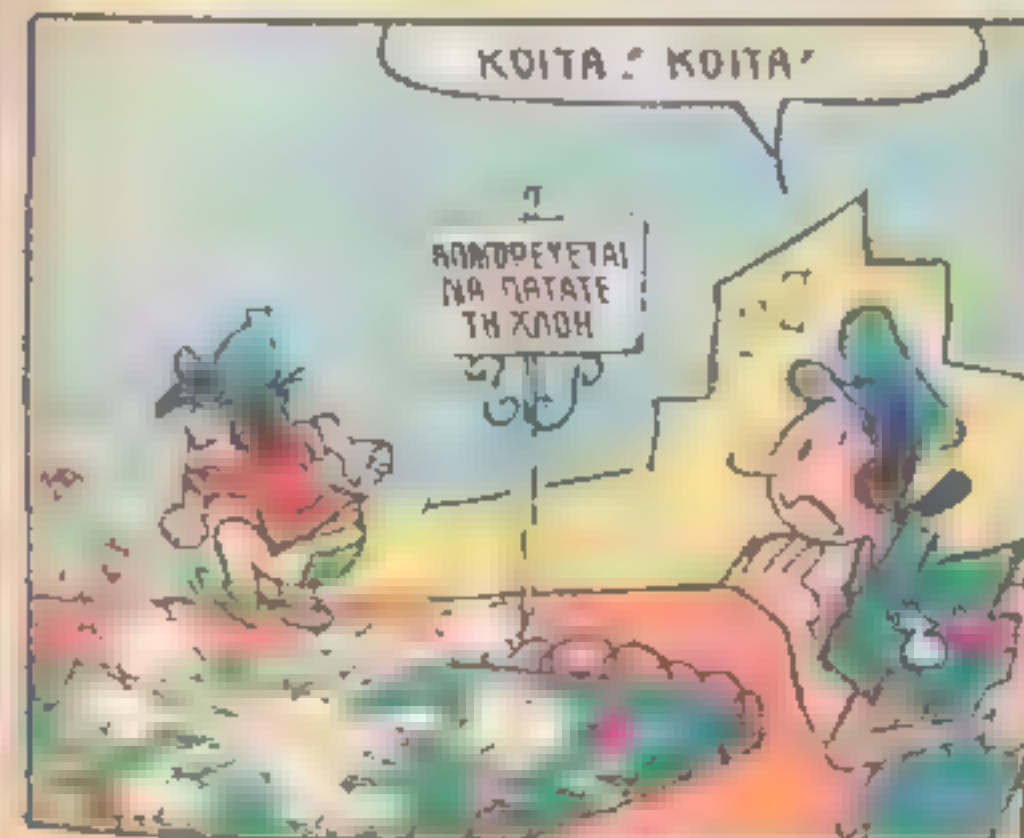

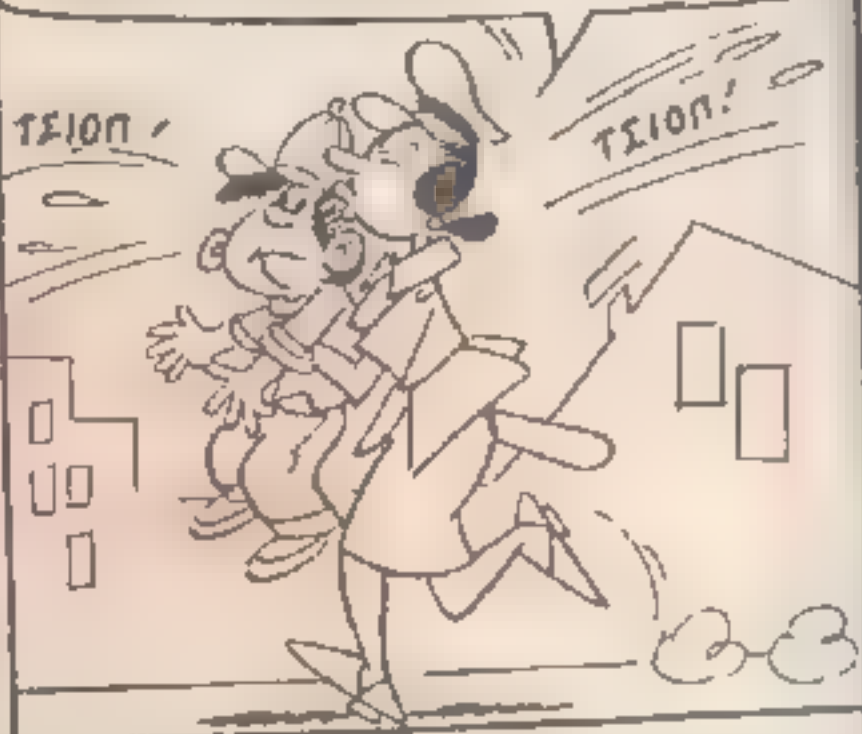

ΤΟ ΚΑΥΜΕΝΟ! ΜΕΓΑΛΥΣΕ ΜΕΣΑ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ! ΘΑΝΑΙ
ΑΜΟΡΦΟΤΟ!

ΕΛΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ! ΘΑ ΣΕ ΠΑΡΩ ΣΕ
ΚΑΠΟΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ!

Η ΟΛΙΒ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ
ΚΛΑΘΚΑΡΔΗ ΑΙΤΥ-
ΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ!

ΠΟΤΟ ΘΑΒΕΛΑ ΝΑ
Μ' ΕΠΙΑΝΕ!

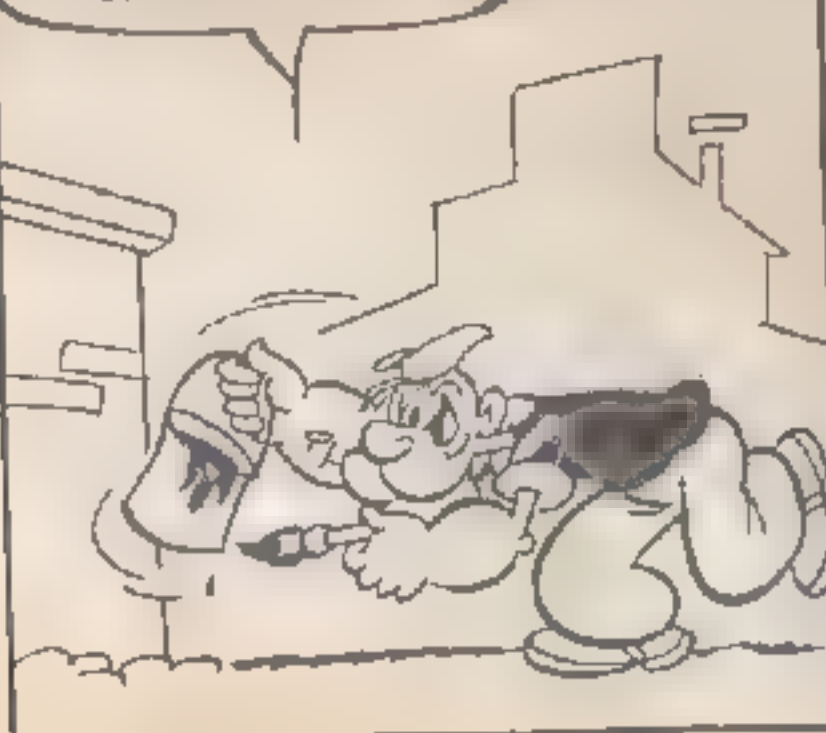

ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΠΙΑΣΕΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ
ΚΑΤΙ!

ΙΑΝ ΤΙ!

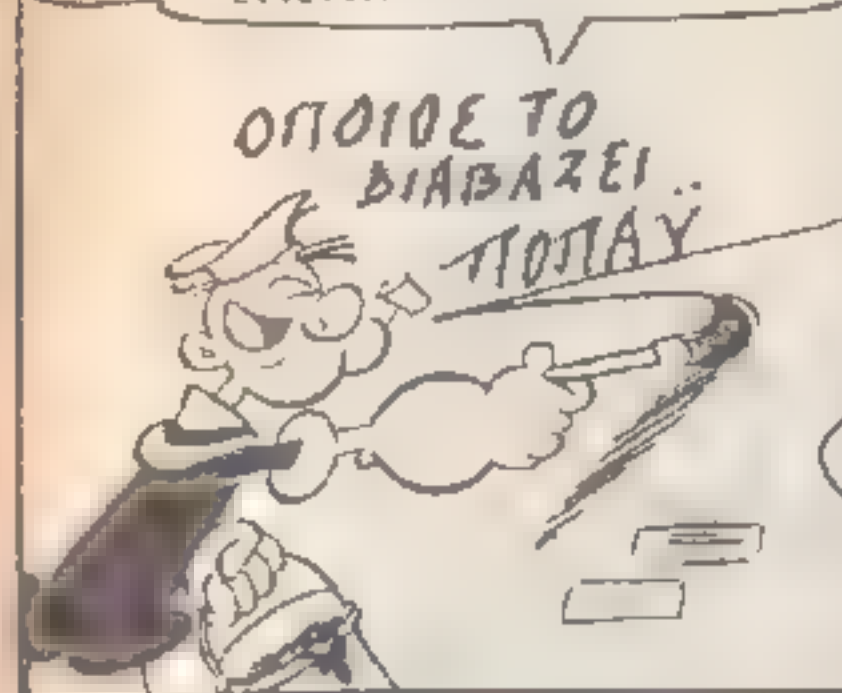
ΝΑ ΓΡΑΦΕΙΣ ΣΤΟΥΣ
ΤΟΙΧΟΥΣ!

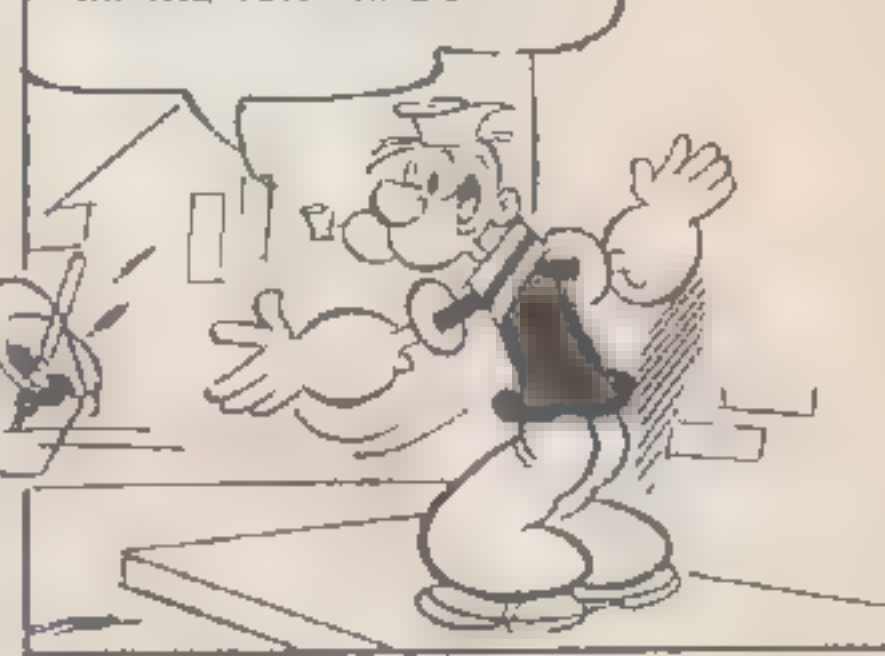
ΓΑΪΔΑΡΟΣ

ΚΑΙ ΝΑ ΒΑΖΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑ-
ΦΗ ΣΟΥ - ΠΟΥ Θ' ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ
ΕΝΟΧΗ ΣΟΥ!

ΧΕ! ΧΕ! ΜΟΛΙΣ ΤΟ ΔΕΙ ΑΥΤΟ Η ΟΛΙΒ,
ΘΑ ΜΕ ΣΥΛΛΑΒΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΓΕΜΙ-
ΣΕΙ ΦΙΛΙΑ ΟΠΩΣ ΕΚΑΝΕ
ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ!

ΝΑ ΤΗΝ
ΕΡΧΕΤΑΙ!

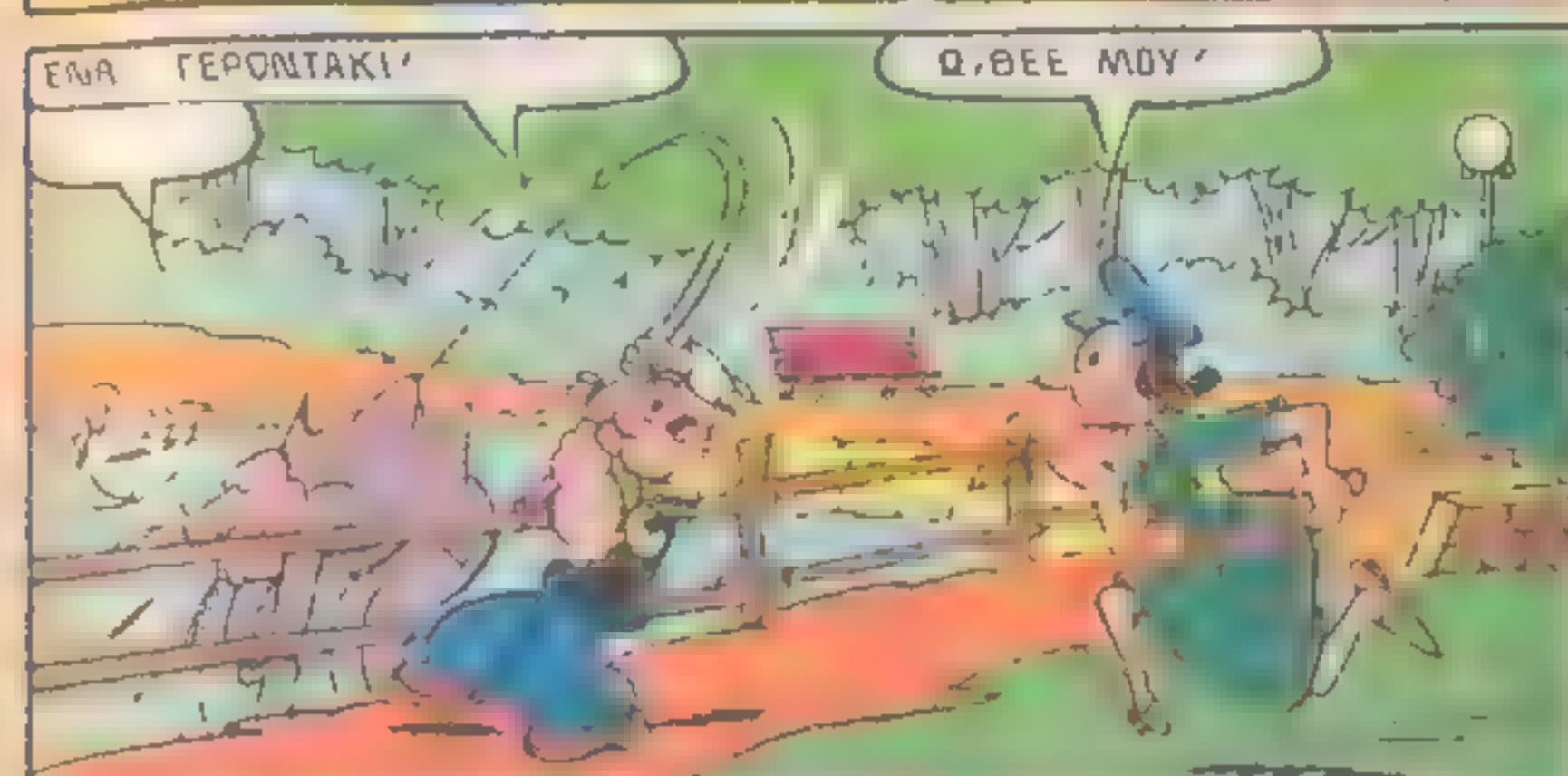
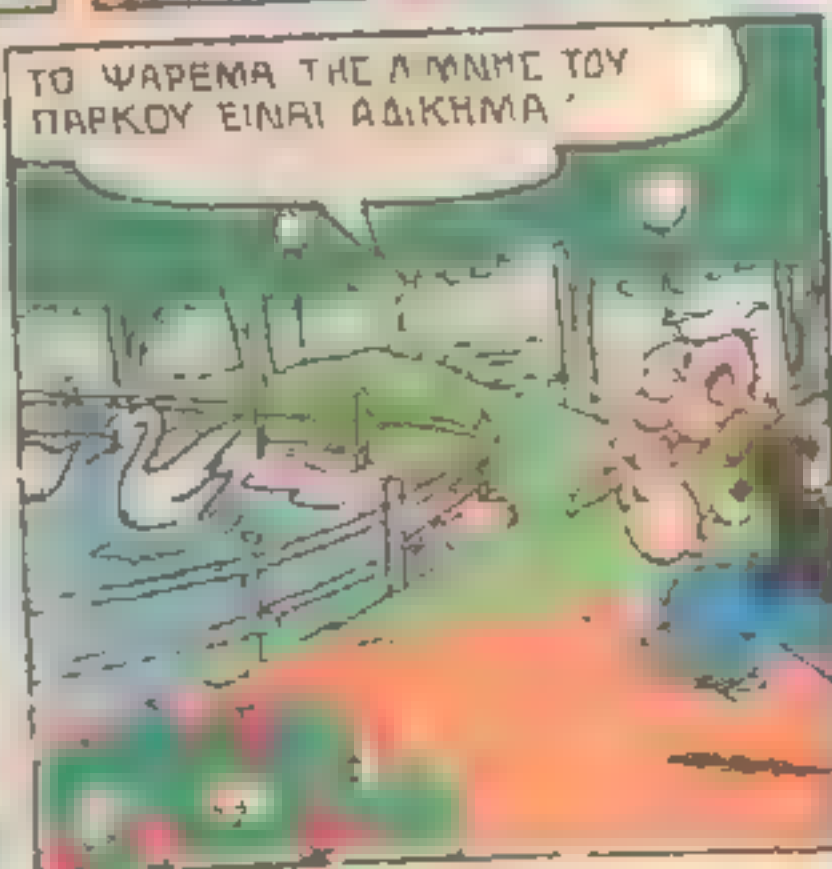
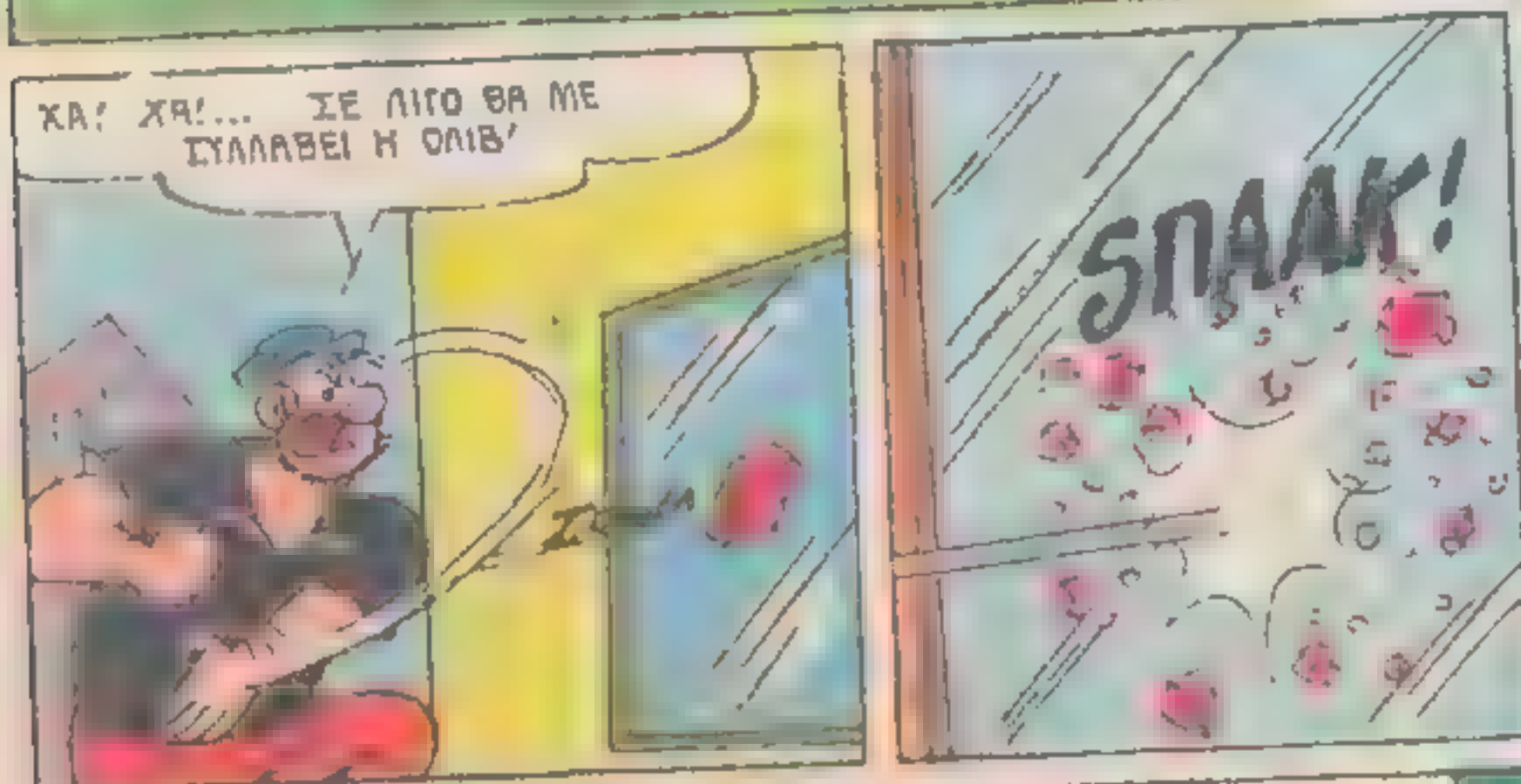
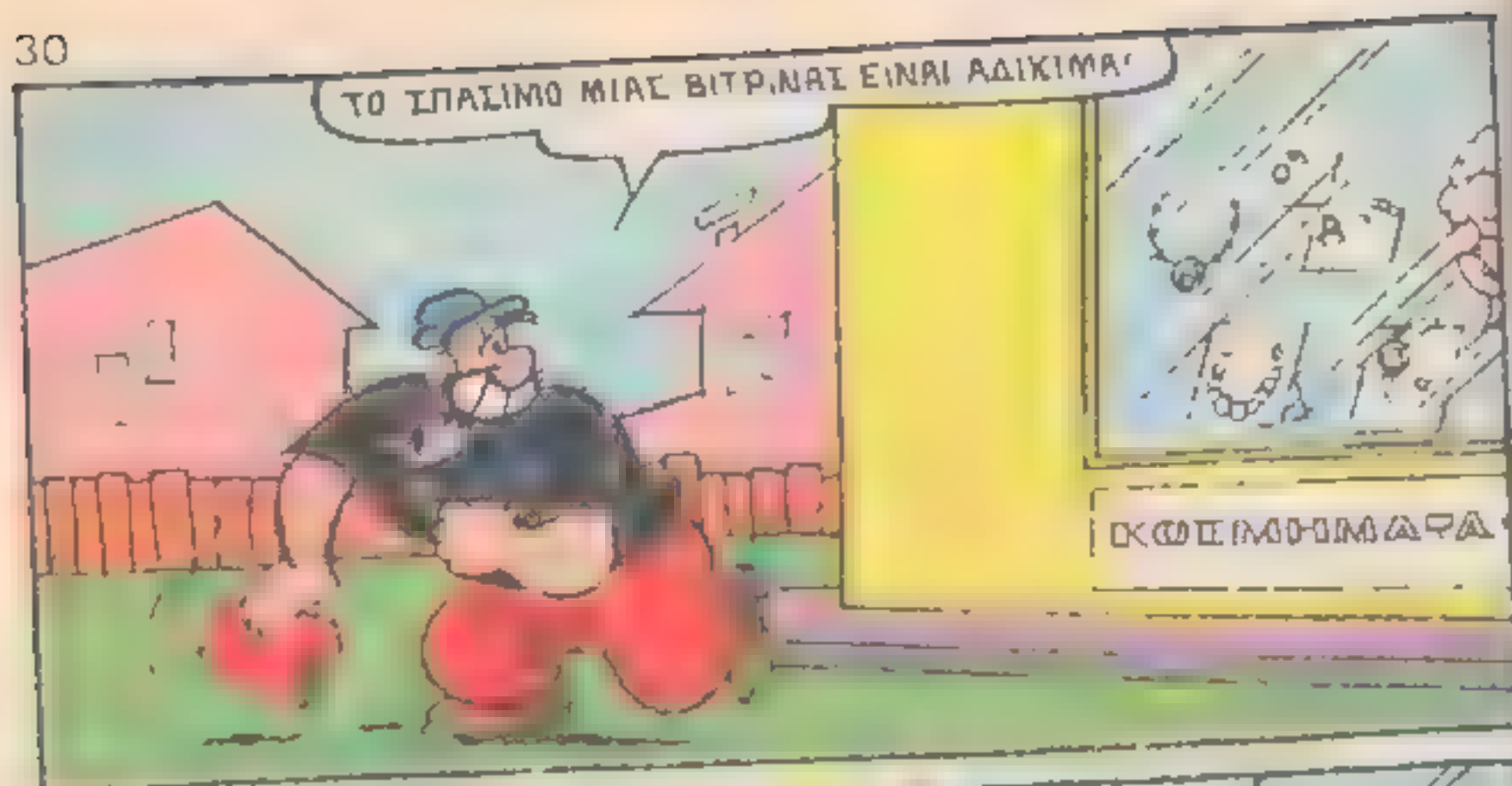
ΜΑ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ
ΜΕ ΠΙΑΝΕΙ!

ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΟΡΓΗ! ΚΟΛΛΗΣΕ ΑΥΤΟΣ ΑΠΟ
ΠΑΝΩ ΜΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ!

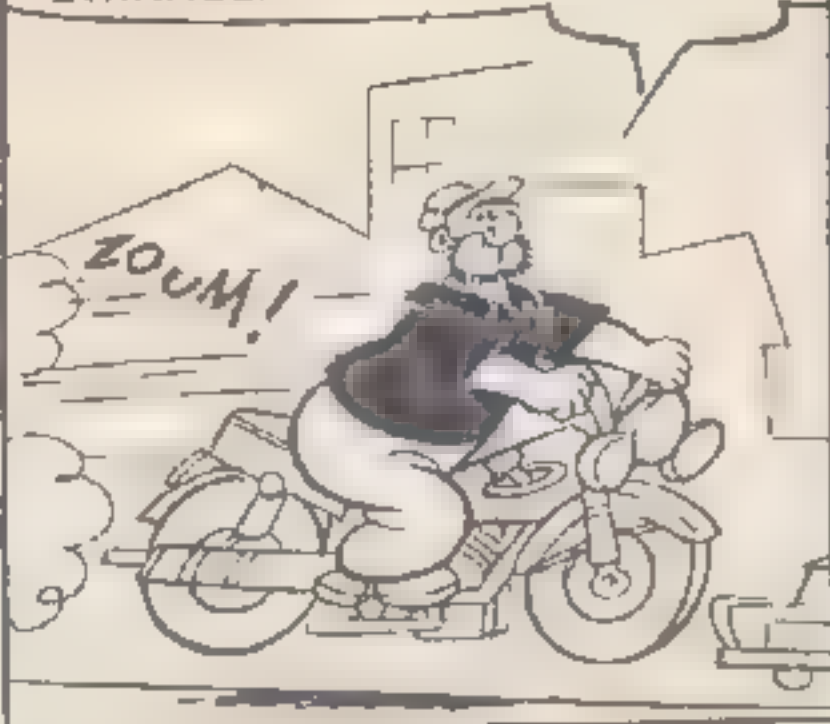
Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑ!

ΜΠΡΟΥΜ!

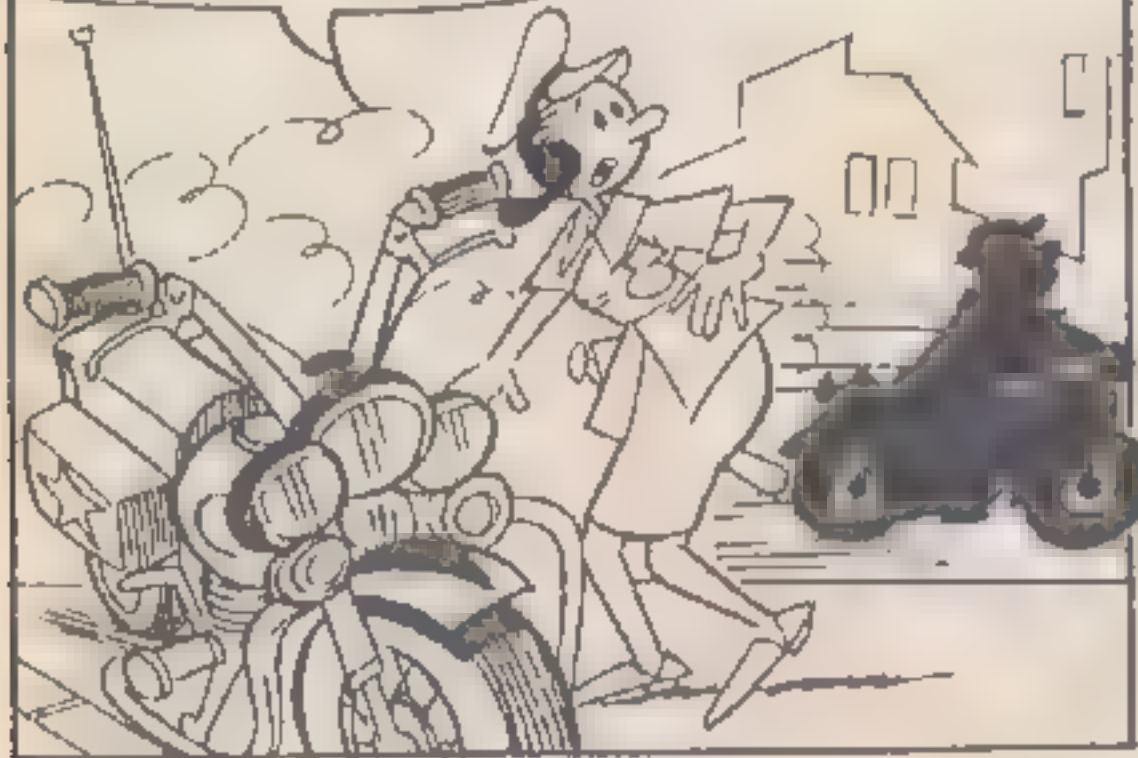

Η ΟΛΙΒ ΘΑ ΜΕ ΔΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΣΥΛΛΑΒΕΙ!

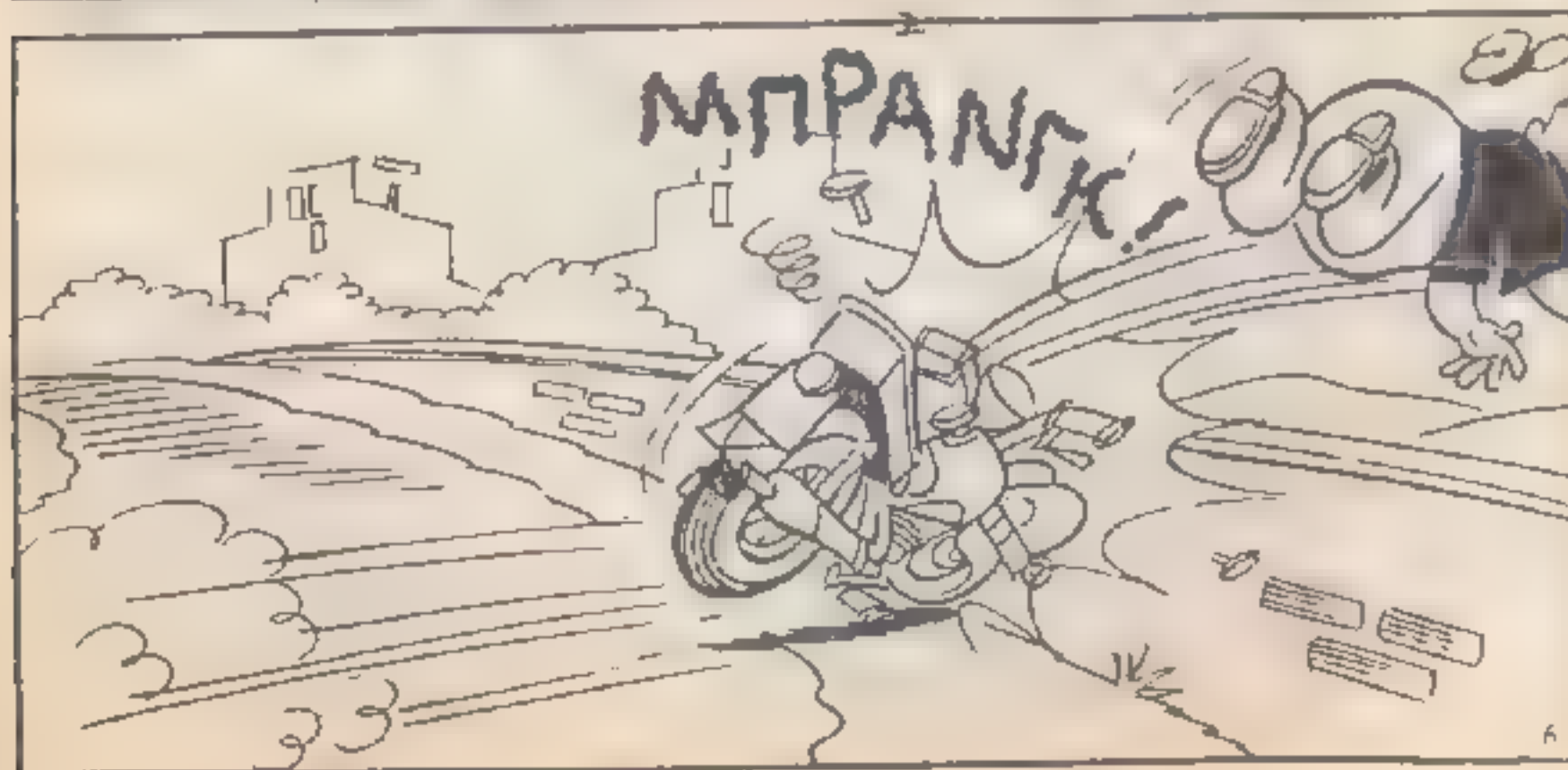
ΖΟΥΜ!

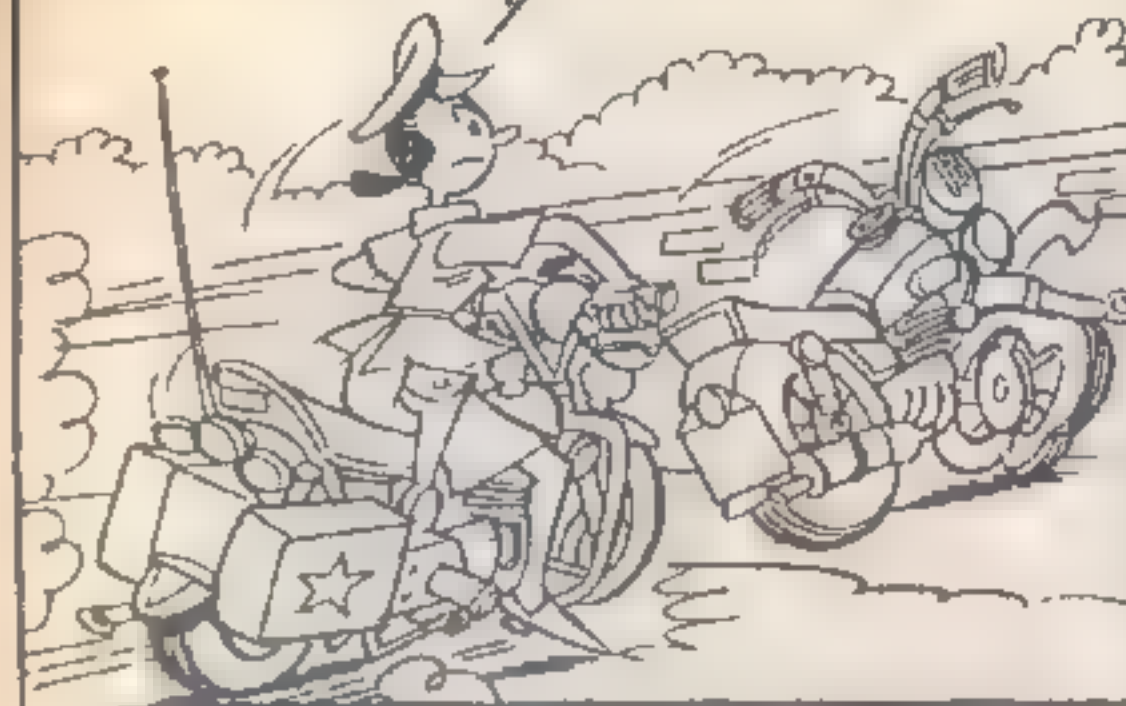
ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΟΤΡΕΛΛΟΣ;

ΜΕ ΕΙΔΕ ΚΑΙ Μ' ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ! ΘΑ ΜΕ ΓΕΜΙΣΕΙ ΦΙΛΙΑ!

ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΜΟΥ ΞΕΦΥΓΕΙ!

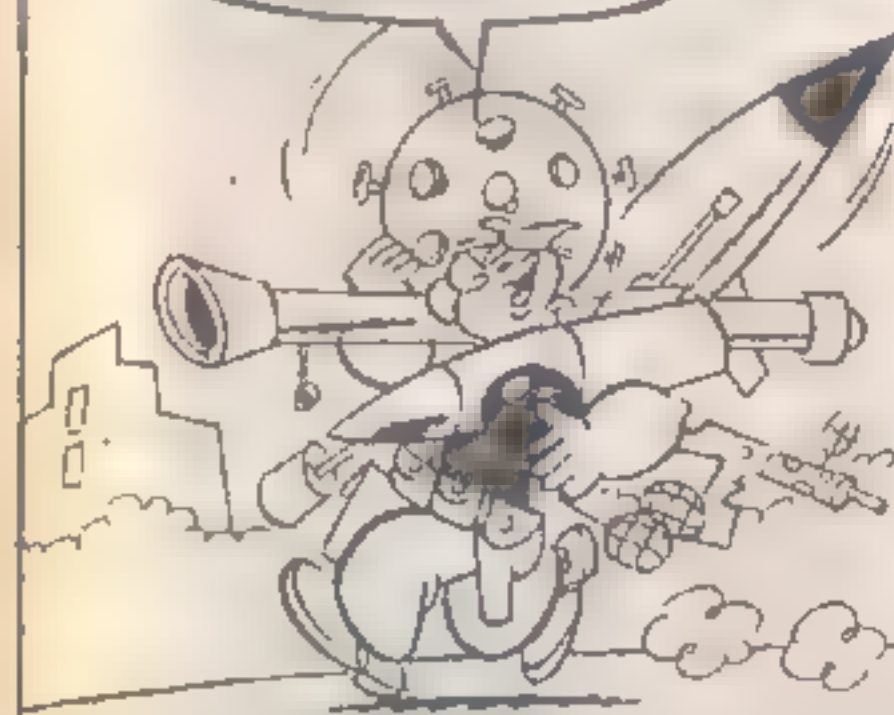

ΜΠΛΟΥΜΠ!

ΣΚΟΥ-ΠΙΔΙΑ

Η ΚΑΤΟΧΗ ΟΠΛΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΗΜΑ!

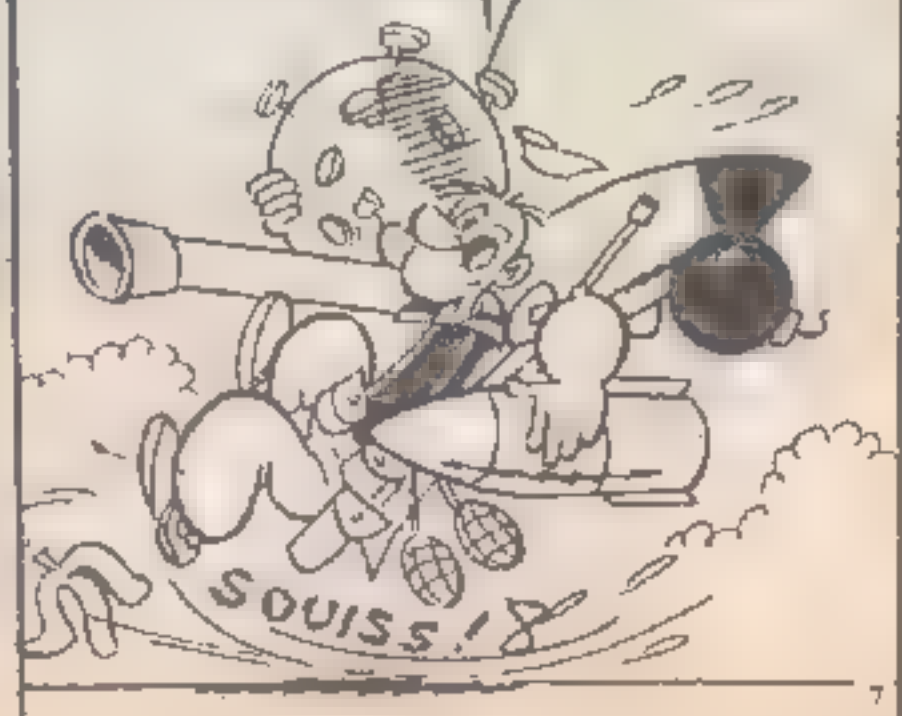
ΘΑ ΠΕΡΑΣΩ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΟΛΙΒ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΠΙΑΣΕΙ!

ΘΑ ΜΕ ΠΑΡΕΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΦΟΥ ΜΕ ΓΕΜΙΣΕΙ ΦΙΛΙΑ!

ΝΙΑ ΠΑΡΕΙ Η ΟΡΓΗ!

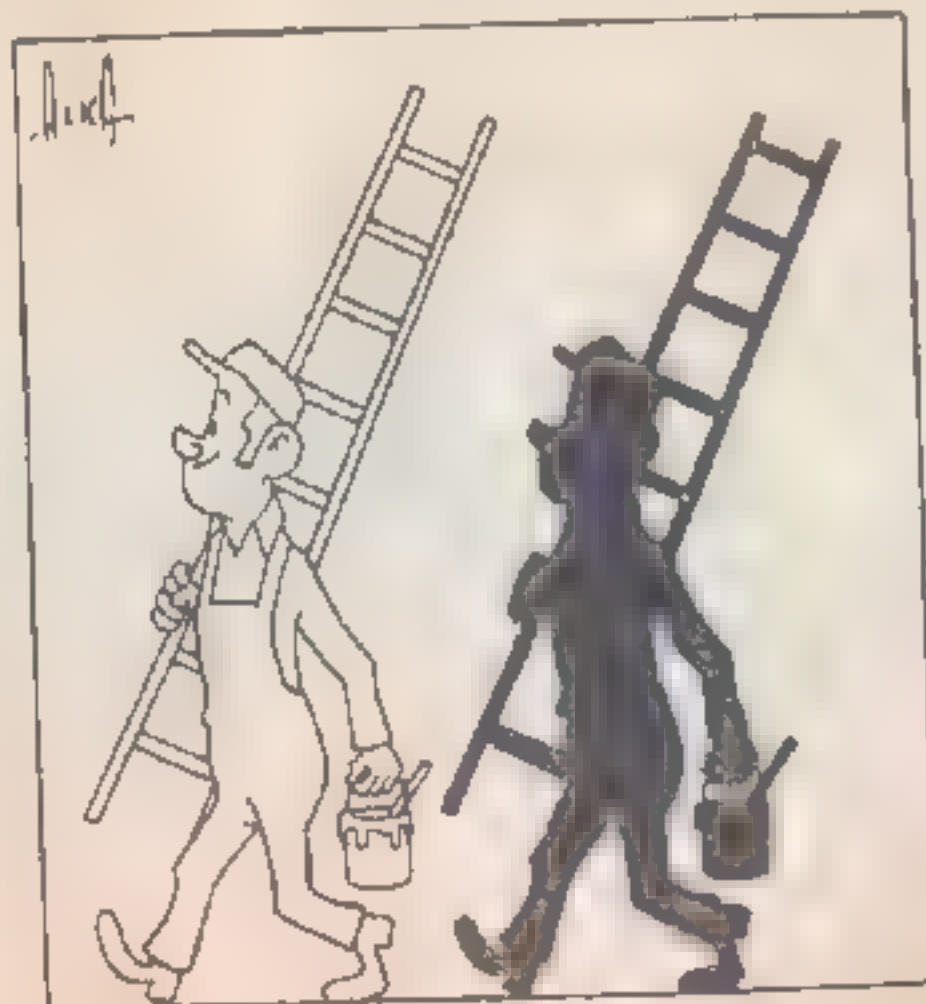
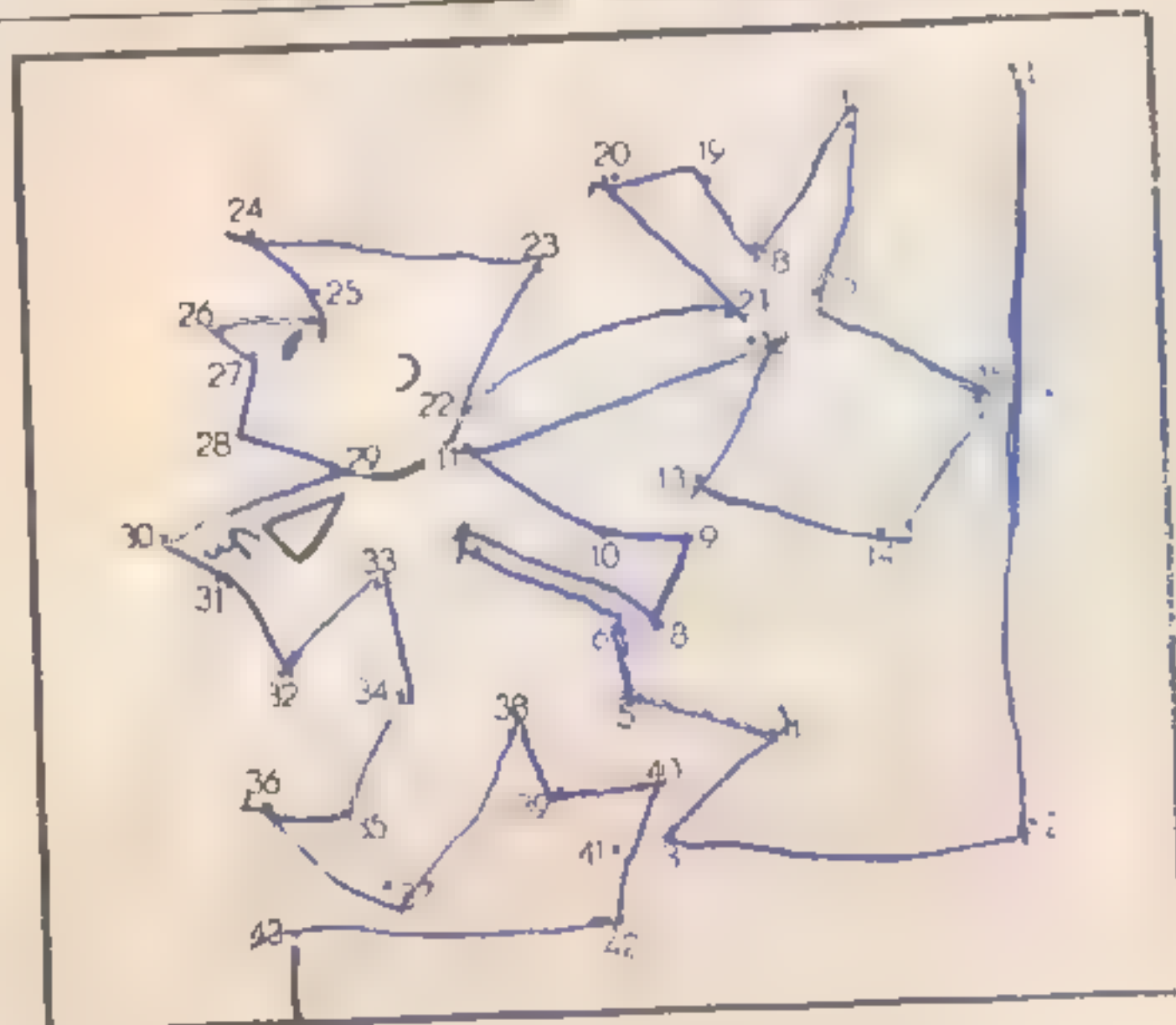

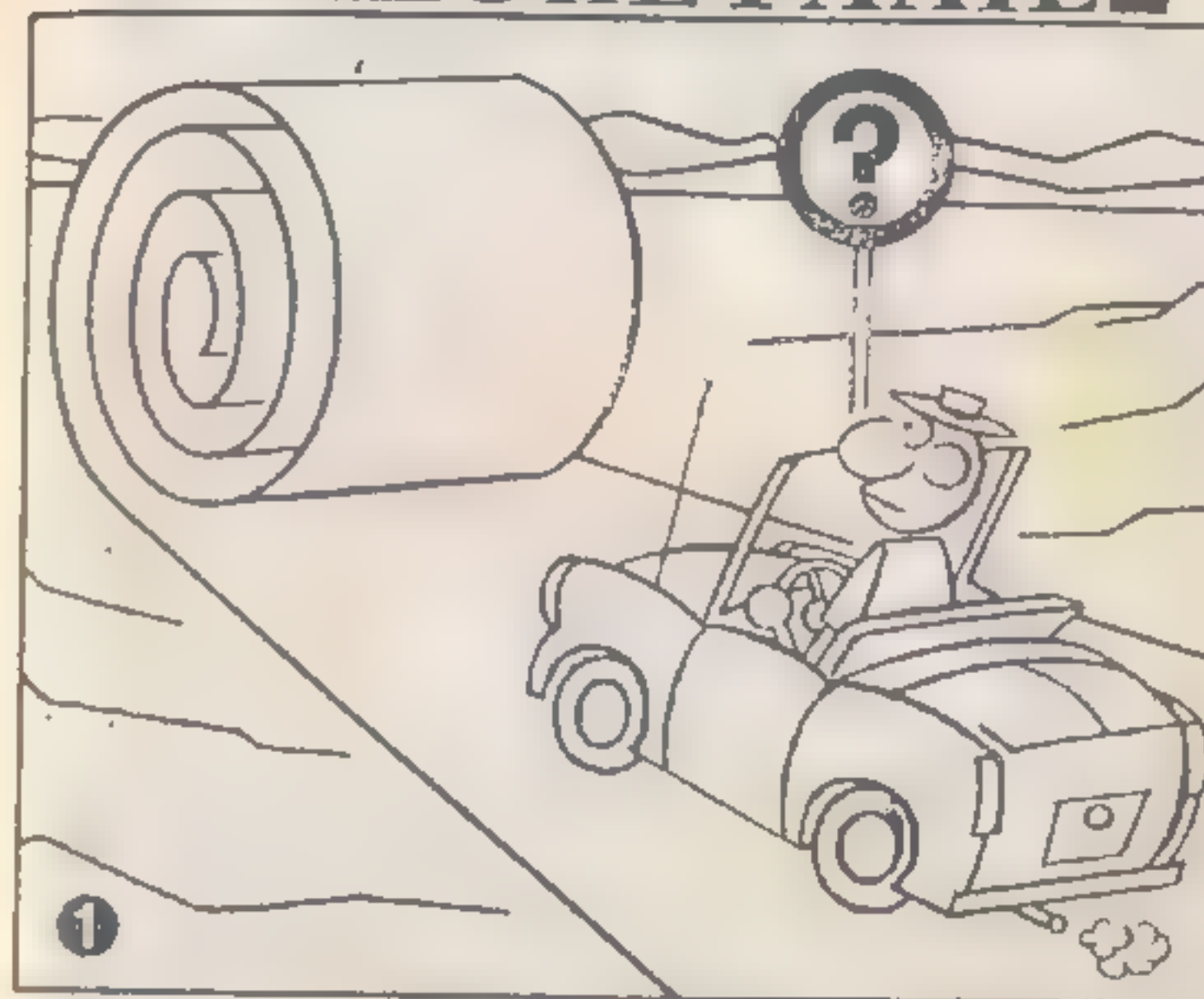
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

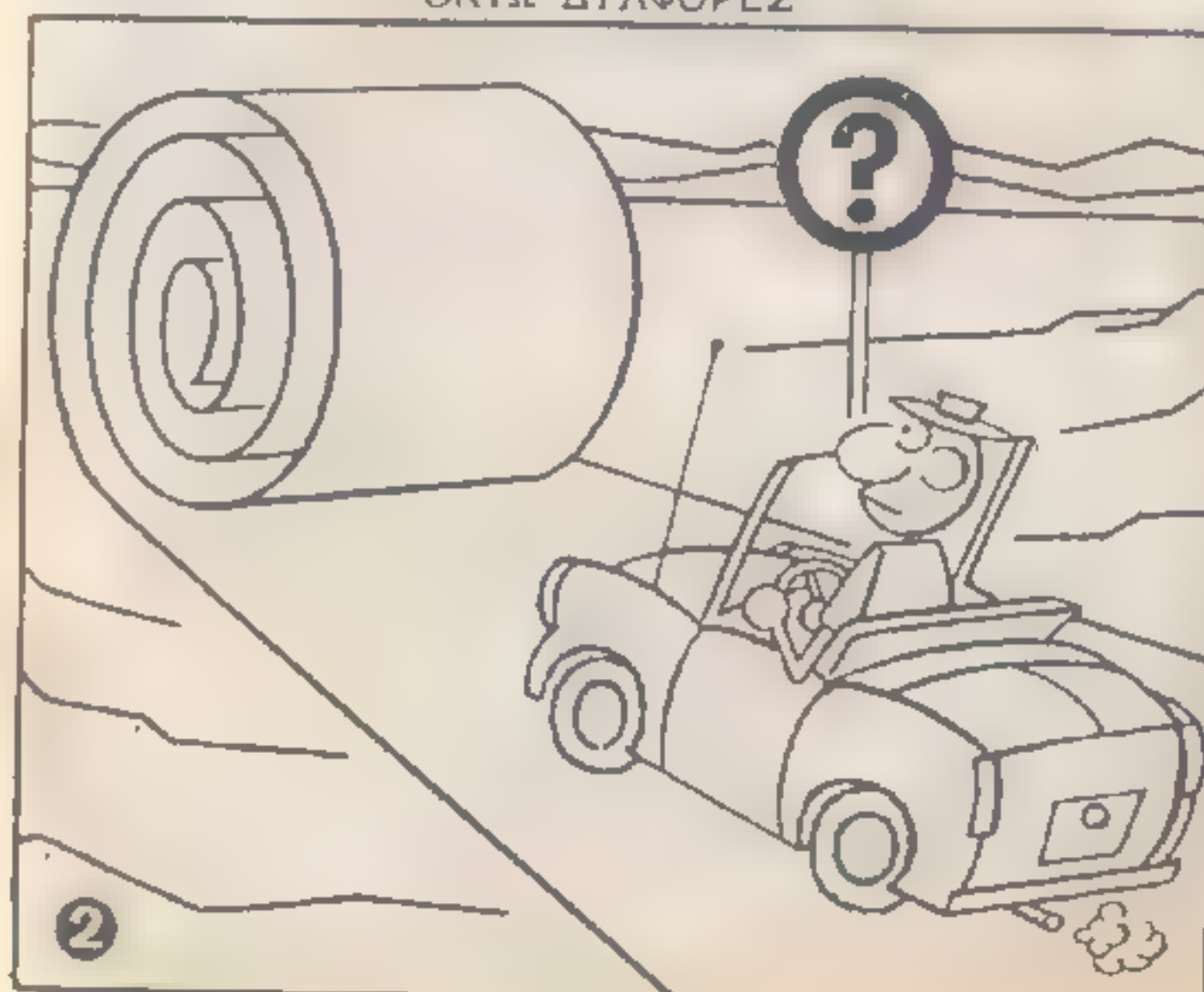
Ο ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Αυτή η σκιά
δέν ταιριάζει ά-
κριβώς στη σι-
λουέτα του μπο-
γιατζή. "Εξη λά-
θη είναι όλοφά-
νερα. Τά βλέπε-
τε ;

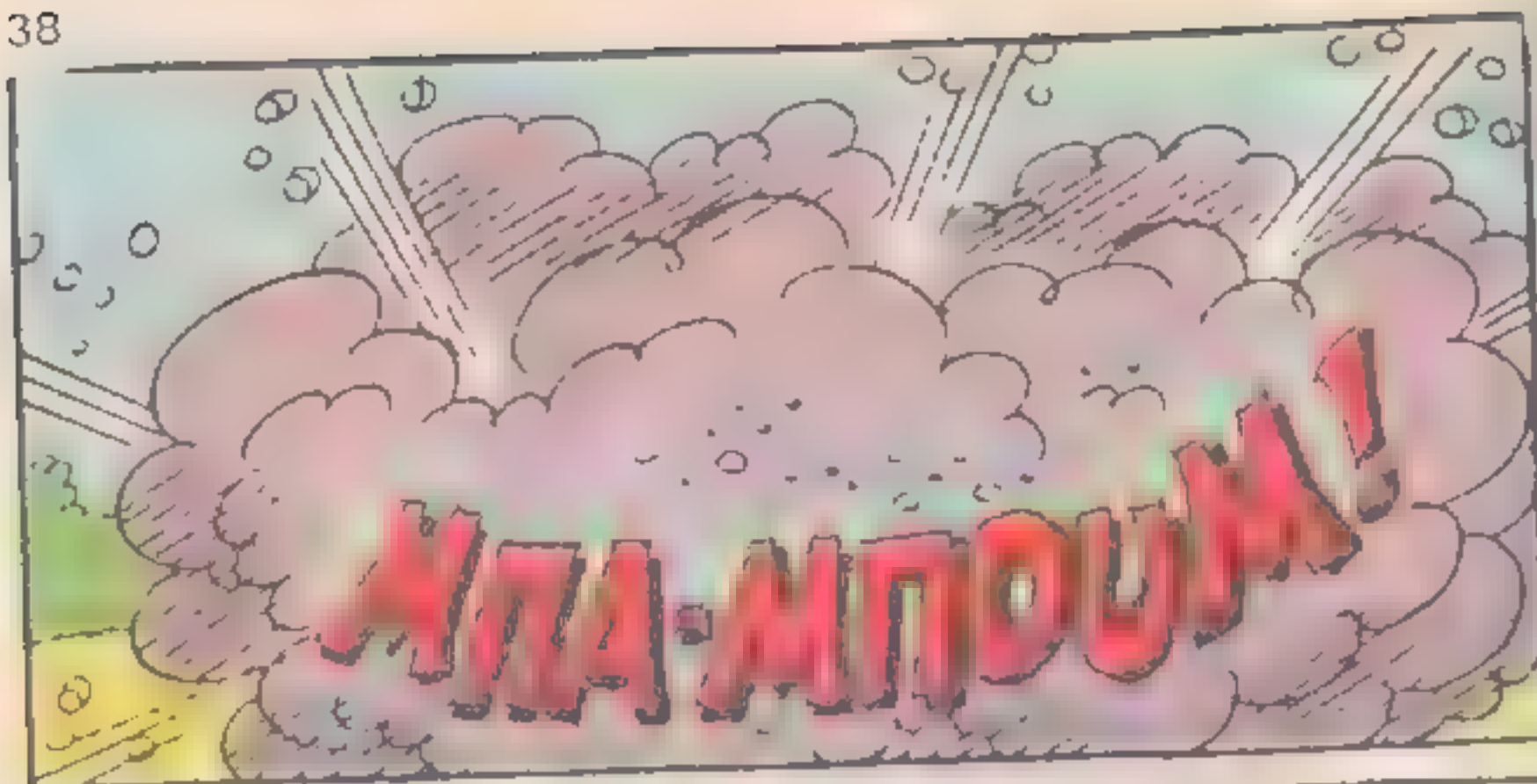
ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

ΟΚΤΩ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΤΟ ΝΑ ΧΥΤΗΤΕ Σ' ΕΝΑ ΓΕΡΟ Ή ΓΙΑ
ΕΝΑΙ ΑΔΙΑΜΜΑ!

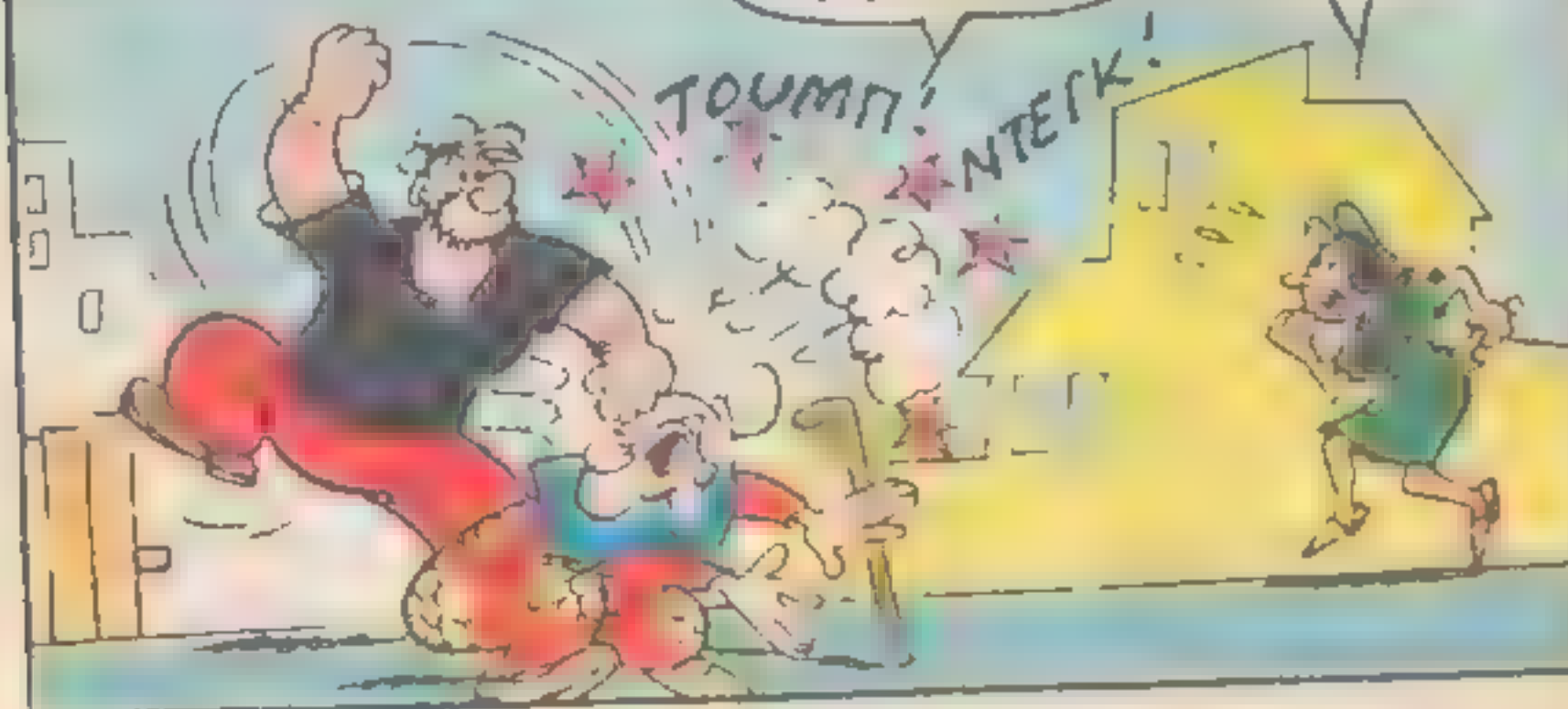
Η ΟΛΙΒ ΒΑ ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΩΣΕΙ
ΙΤΗΝ ΑΙΤΥΝΟΜΙΑ ΜΕ ΦΙ-
ΛΙΑ!

ΑΑΧ!

ΤΙ ΒΛΕΠΩ;

ΤΟΥΜΠ! ΝΤΕΓΚ!

Ε ΓΩ: Η ΓΙΑ ΦΟΡΟΥΣΕ
ΜΑΣΚΑ!

ΜΑ... ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΡΑΠΕΤΗΣ
ΤΟΥ ΣΙΓΚ - ΣΙΓΚ!

ΕΙΧΕ ΝΤΥΒΕΙ ΓΙΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΜΗ ΓΝΟΡΙΖΕΤΑΙ!

ΓΚΟΥΛ!

ΣΤΕΙΛΤΕ ΕΝΑ ΑΙΣΘΕΝΟΦΟ-
ΡΟ ΝΑ ΠΑΡΑΛΑΒΕΙ ΤΟΝ
ΤΣΟ ΤΟ ΔΡΑΠΕΤΗ!

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΜΟΙ-
ΒΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗ-
ΨΗ ΤΟΥ;

ΒΕΒΑΙΩΣ!

ΟΡΙΣΤΕ Η ΑΜΟΙΒΗ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ!

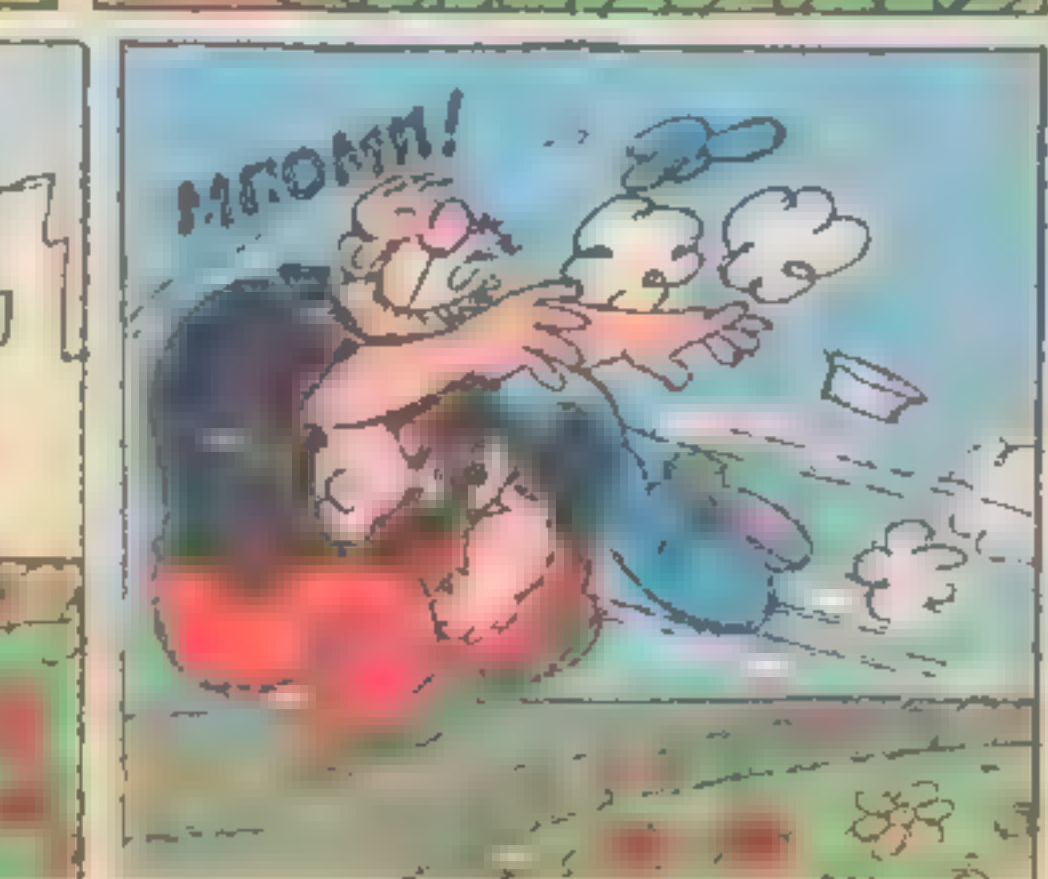
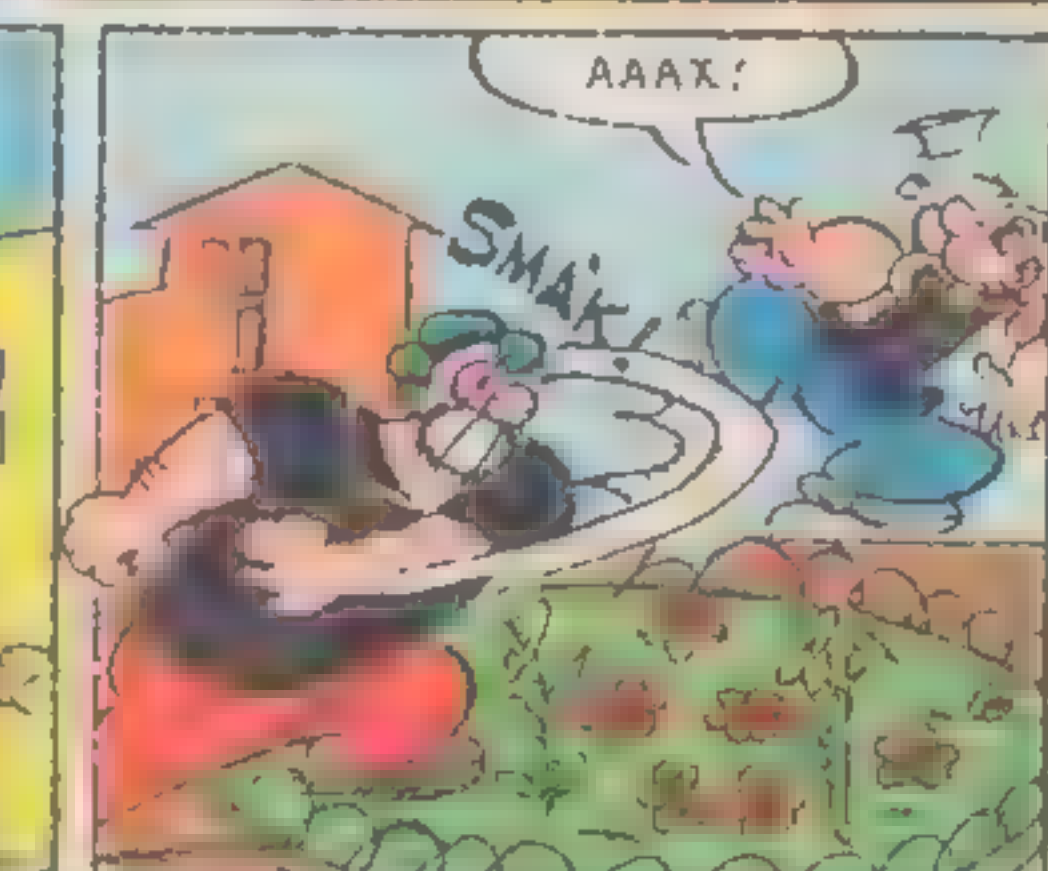
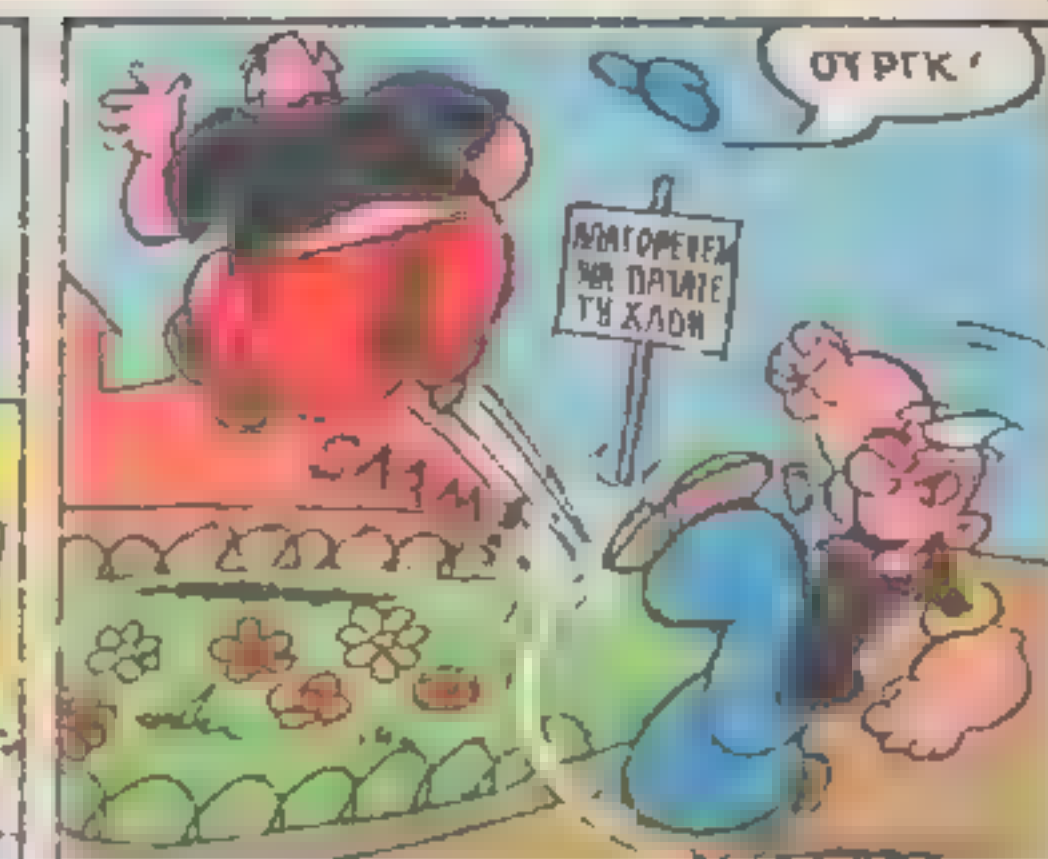
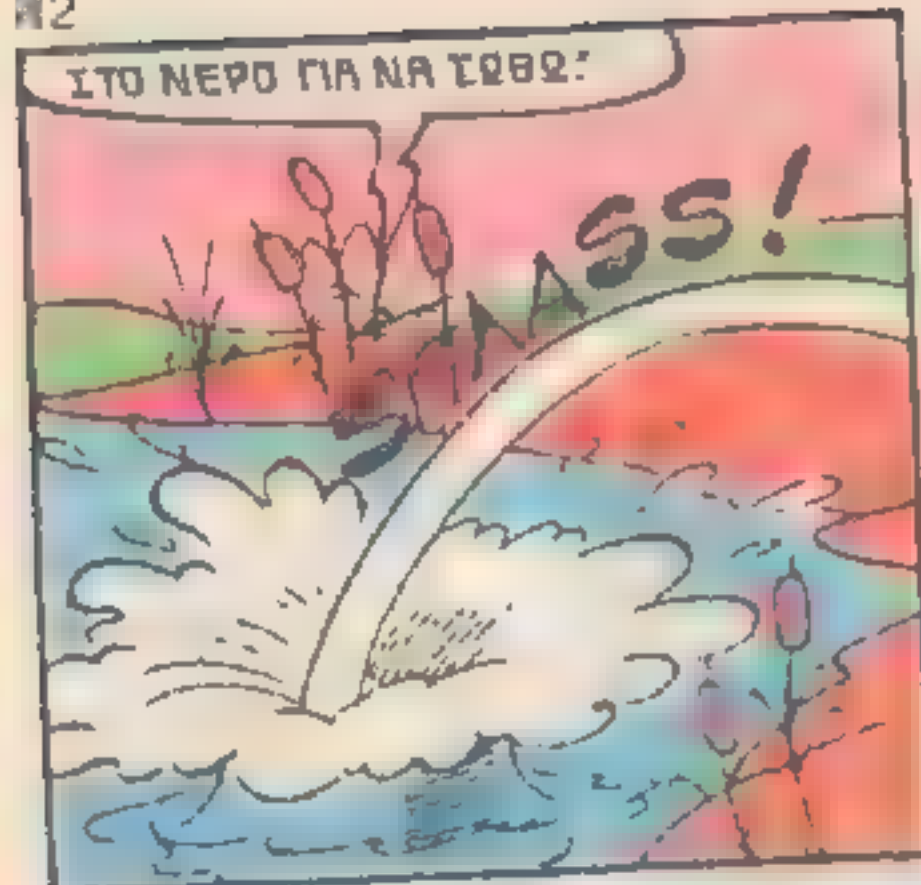
ΓΚΡΟΥΝΤ!

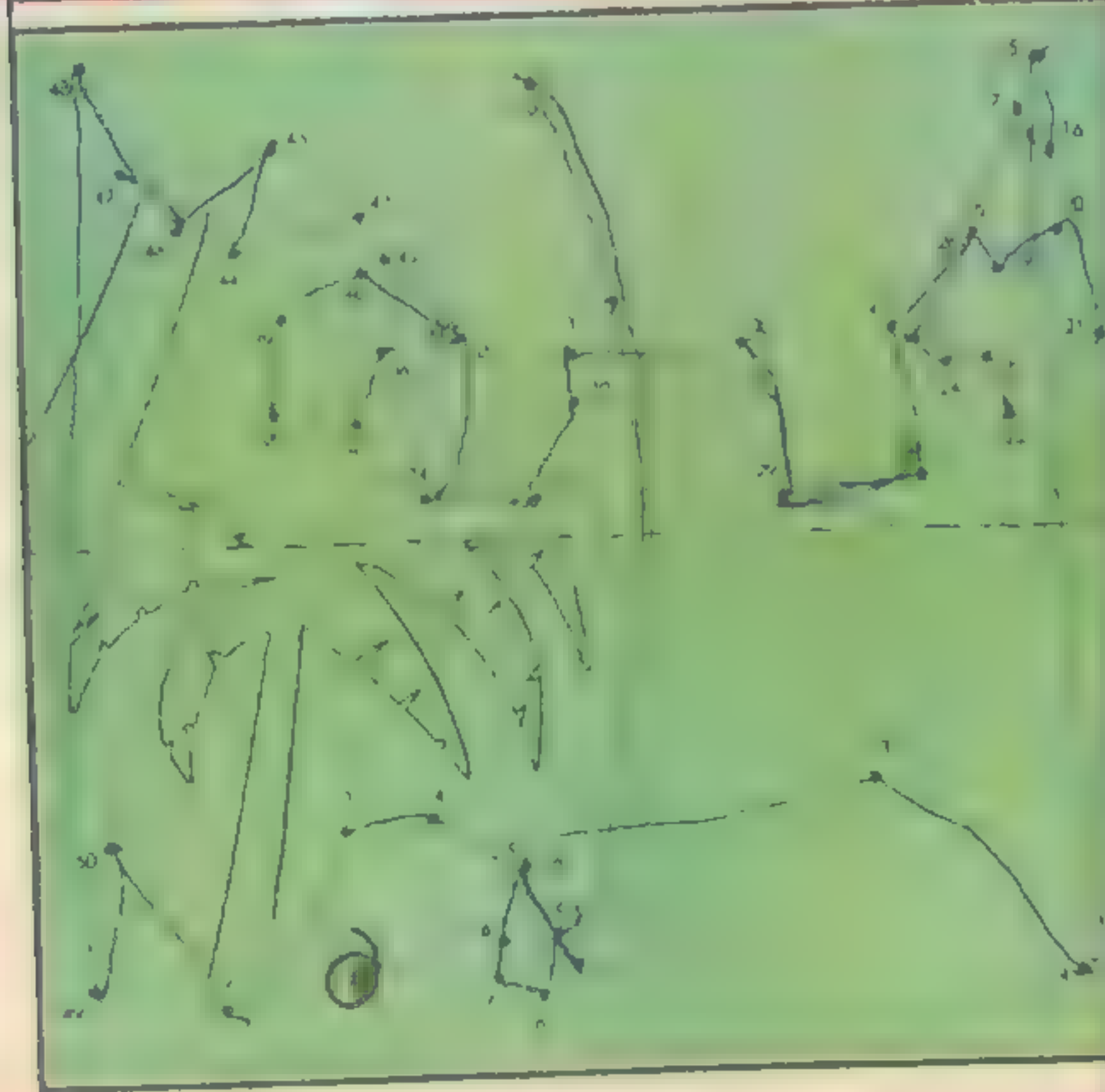

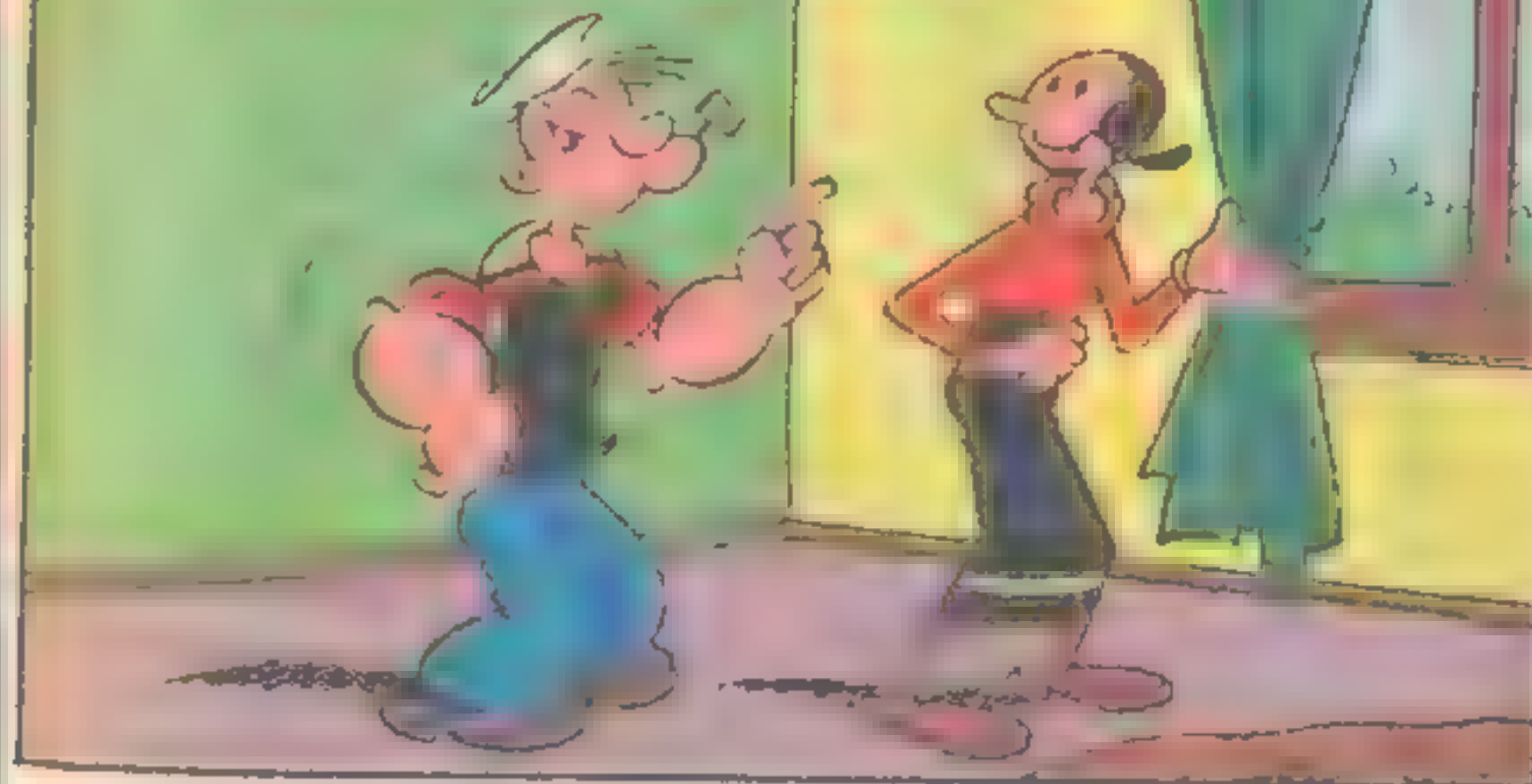
ΕΛΞΕΙΤΕ ΤΙΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΤΙ
ΑΔΙΗΜΟΥΣ ΓΑΡ ΜΑ ΔΟΥΝΕ ΤΕΡΟΥ
ΛΑΝΤΟΝ ΤΙ ΕΝΑ ΑΥΤΗ Η ΕΚΟ
ΝΑ ΚΟΝΤΕΥΣ ΝΑ ΙΚΑΙΣΩ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ!

ΕΓΩ ΠΗΡΑ ΜΙΑ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΠΟ-
ΦΑΣΗ!

ΟΜΑΔΑ -Ν ΒΟΥΝΟ

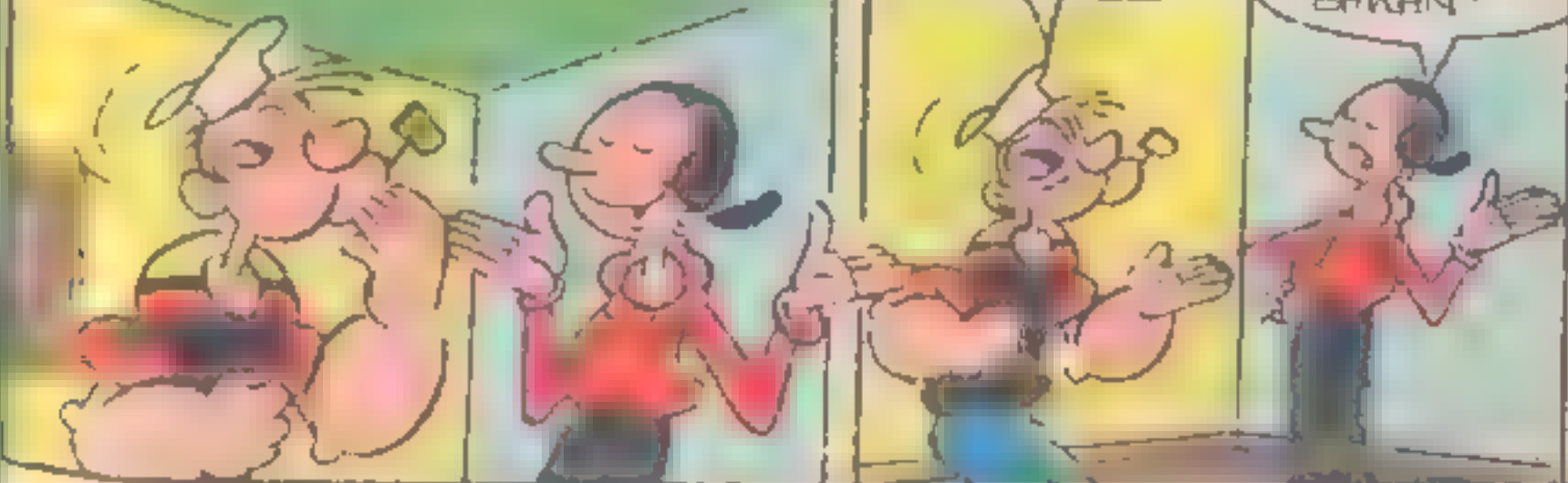

ΤΙ ΑΠΟ
ΣΑΙΣ;

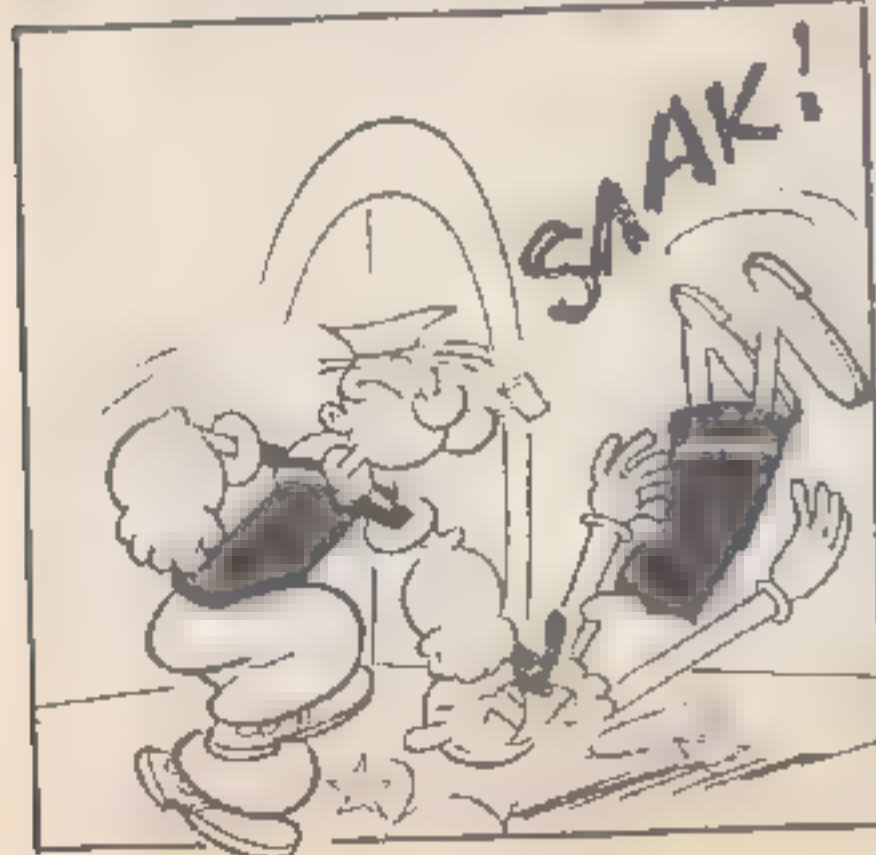
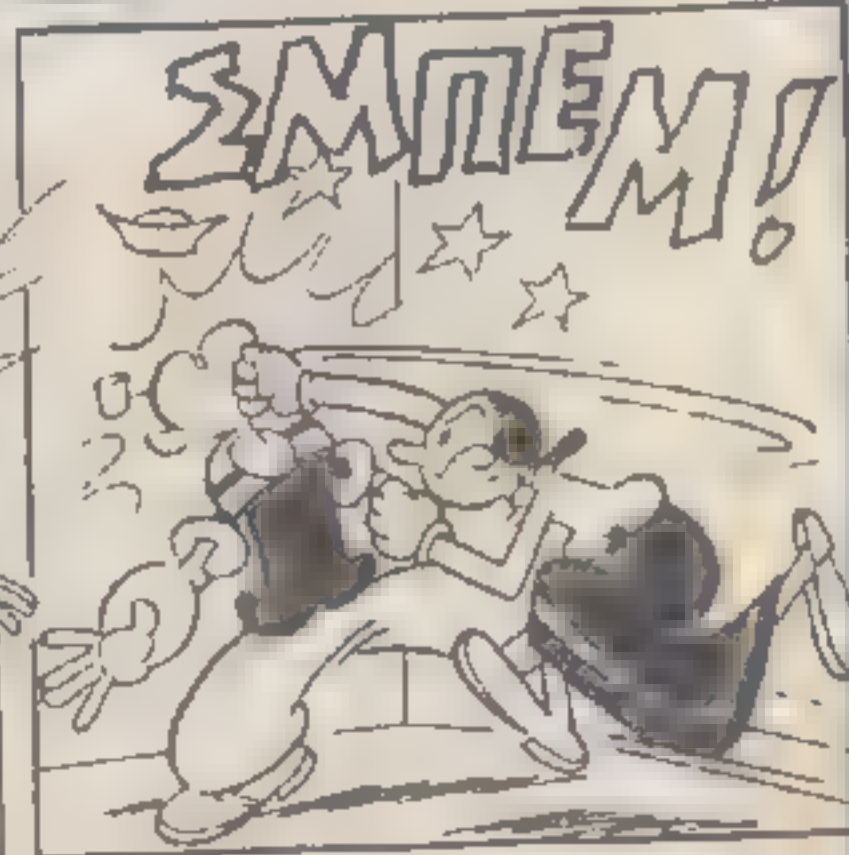
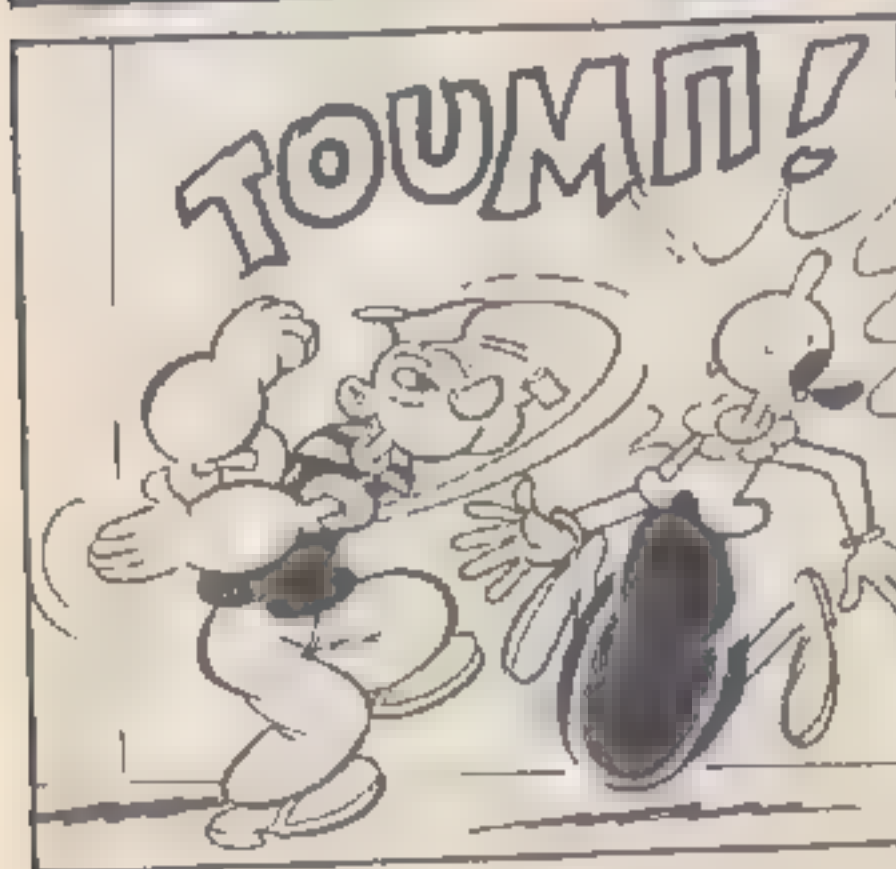
ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΟ
ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΣΤΗ
ΘΑΛΑΣΣΑ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ
ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ!

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ
ΑΛΛΑΞΑΝ!
ΤΩΡΑ ΟΙ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ
ΧΕΙΡΑΓΕΙΤΗ-
ΘΗΚΑΝ!

ΝΑ' ΩΤΑΙΑΜΕ, Ο-ΛΙΒ!

ΧΜ! Μ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΗΤΙ ΤΟΥ ΓΩΡΙΣΙ-ΝΟ!..

Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ! ΕΙΣΘ ΘΑ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟ ΚΙ' ΕΓΩ ΑΝΑΡΡΙΧΗΤΗ!

ΧΕ! ΧΕ! ΧΕ!

?!

Τέλος

ΤΑ ΜΗΛΑ ΚΑΙ Η ΜΑΓΙΣΣΑ!

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ζούσε σ' ένα μικρό χωριουδάκι ένας φτωχός πατέρας, που δεν είχε τίποτ' άλλο σ' αυτό τον κόσμο, εκτός από τούς τρεις γιούς του και μια μηλιά. Κι' όμως, παρά τὰ λίγα υπάρχοντά του, ήταν εύχαριστήμενος και κάθε μέρα εύχαριστούσε τὸ Θεό γιὰ τὰ καλὰ που τοῦ εἶχε χαρίσει, γιατί και οἱ τρεῖς γιοῖς του ἦταν φρόνιμα και ἐργατικά παλικάρια, ἀλλὰ και ἡ μηλιά του, ἔκανε τὰ μεγαλύτερα και νοστιμότερα μήλα που ἦταν ὀνομαστά σ' ὅλη τὴν περιοχή.

Κάποια μέρα ἄκουσε αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος, ὅτι ὁ ἀρχοντας τῆς κοντινῆς πολιτείας εἶχε με γάλη ἀδυναμία στὰ νοστιμα μήλα και ὅτι ξόδευε πολλὰ χρήματα γιὰ νὰ γεμίζει τὸ τραπέζι του με τὶς ἐκλεκτότερες ποικιλίες μῆλων, που ὑπῆρχαν.

Τότε, αὐτὸς ὁ πατέρας ρωτᾶ τὰ παιδιά του.

— Βρὲ παιδιά, κάνουμε νὰ πάμε ἕνα καλάθι ἀπὸ τὰ μήλα τῆς μηλιάς μας σ' αὐτὸν τὸν ἀρχοντα; Καὶ πού ξέρετε, ἐὰν τοῦ ἀρέσουν, μπορεῖ και νὰ ἀλλάξῃ ἡ τύχη μας.

Καὶ τὰ τρία παιδιά, χωρίς καμμιά ἀντίρρηση ἔμειναν σύμφωνα.

Μιὰ και δύο, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ πατέρας γέμισε ἕνα καλάθι με τὰ πρὸ ὀμορφα μῆλα που ἔκοψε ἀπὸ τὴ μηλιά, ἀπεφάσισε νὰ τὰ στείλῃ με τὸν μεγαλύτερο γιό του στὸν ἀρχοντα τῆς κοντινῆς πολιτείας.

— Παιδί μου, τοῦ λέει, πρὶν νὰ ξεκινήσῃ, πρόσεχε πολὺ, γιατί στὸν δρόμο σου θὰ συναντήσῃς ἀνθρώπους και καλοὺς και κακοὺς. Ἐσὺ ὁμως, νὰ εἰσαι προσεχτικὸς και καλὸς με ὅλους.

Μετὰ ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ πατέρα του, τὸ παιδί ξεκίνησε νὰ πάῃ τὰ μήλα.

Δρόμο παίρνει, δρόμο ἀφίνει. Κάπου στὰ μισὰ τοῦ δρόμου

δίψασε και άπεφάσισε νά σταματήσει σέ μιá πηγή, νά πιή νερό και νά ξεποστάσει.

Άφού ήπια και ξεδίψασε, εί-

δε μιá γριά πιό πέρα, νά πλένη σέ μιá σκάφη.

Τότε τó παιδί, φοβήθηκε μήπως ή γριά τού κλάψει κανένα μήλο γι' αυτό και σκέπασε τó καλάθι μέ τó πουκάμισό του.

Περίεργη όμως ή γριά ρωτά.

— Έ, παιδί, τί έχεις μέσα στό καλάθι;

— Σκινόχωμα έχω, άπάντησε τó παιδί.

— Πάει καλά! τού άπαντά ή γριά. Νά τó βρης στόν δρόμο σου!..

Εύχαριστημένο τó παιδί πού γλύτωσε τά μήλα, συνέχισε τó δρόμο του.

Άφού περπάτησε άρκετές ώρες μέ γοργό βήμα, έφθασε στό παλάτι τού άρχοντα.

Έκεί, παίρνει τήν άδεια από τούς φρουρούς νά παρουσιάσθι μπροστά στόν άρχοντα.

Πράγματι, σέ λίγο τόν πήγανε μπροστά στόν άρχοντα. Τότε τού λέει τó παλικάρι:

— Καλέ μας άφέντη, έρχομαι από πολύ μακριά και σου

φέρνω αυτό τó καλάθι μέ τά μήλα τής μηλιάς μας. Πιστεύω ότι θά σου άρέσουν.

Εύχαριστήθηκε πολύ ό βασιλιάς από τó δώρο τού νέου και συγκινημένος τού λέει:

— Άν τά μήλα σου είναι νόστιμα, οι κάποι σου δέν θά πάνε χαμένοι.

Και δάζει τó χέρι του μέσα στό καλάθι γιά νά πάρη ένα μήλο, αλλά αντί γιά μήλο έπιασε μιá φούχτα σκινόχωμα.

Έκπληκτο, οι παλατιανοί και ό άρχοντας, κυττάζουν μέσα στό καλάθι και τί νά δούν: ήταν γεμάτο μέ σκινόχωμα.

Θύμωσε πολύ τότε ό άρχοντας και διέταξε τούς φρουρούς του νά τόν κλείσουν φυλακή.

Πέρασε άρκετός καιρός από τότε. Στό μεταξύ, ό πατέρας πού δέν είχε νέα από τόν μεγαλύτερο γιό του, σκέφτηκε ότι ό καλός άρχοντας, εύχαριστημένος από τά μήλα πού έλαβε, θά είχε κρατήσει τόν γιό του στό μέγαρό του.

Λέει τότε ό πατέρας στόν δεύτερο γιό του:

— Πήγαινε και σύ, παιδί μου ένα καλάθι διαλεχτά μήλα στόν άρχοντα. Και πού ξέρεις, μπορεί νά εύχαριστηθι και νά κρατήση και σένα στό άρχοντικό του.

Γεμίζει ένα καλάθι μέ έκλεκτά μήλα τó δεύτερο παιδί, και μιá και δύο, παίρνει τó δρόμο γιά τó άρχοντικό.

Στά μισά τού δρόμου του, συνάντησε τήν ίδια φτωχοντυμενη γρούλα.

Σάν τήν είδε, τó παιδί φοβήθηκε μήπως του ζητήσει κανένα μήλο και γρηγόρευε τó βήμα του.

— Έ, παιδί! Τί έχεις μέσα στό καλάθι σου; τού φώναζε ή

γριά

— Μπά, τίποτα. Μερικά βελανίδια έχω. Τά πάω σπίτι, γιά νά ταΐση ή μάνα μου τά γουρουνάκια μας...

— Καλά, παιδί μου, τού άπαντάει ή γριά — πού ήταν μιá καλή μάγισσα. Στό δρόμο σου νά τó βρης...

Εύχαριστημένο τó παιδί πού γλύτωσε από τή γριά, συνεχίζει τó δρόμο του και τέλος παρουσιάζεται μπροστά στόν άρχοντα.

— Καλέ μας άφέντη, τού λέει. Σού έφερα μήλα, νά φας και νά εύχαριστηθης, επειδή έμαθα ότι πολύ τά άγαπάς.

Συγκινημένος ό άρχοντας από τήν εύγένεια τού παιδιού, κάνει νά πάρη ένα μήλο από τó καλάθι, μά αντί γιά μιá φουχτώνει βελανίδι.

Θυμώει τάχι πολύ ό άρχοντας και διατάζει τούς παλατιανούς, νά ρίξουν τó παιδί πού υλμησε νά τόν κοροϊδέψη, στή φυλακή, άφού πρώτα τόν ξυλοκοπήσουν.

Πέρασε άρκετός καιρός από τότε. Ο καημένος όμως ό πατέρας, πού δέν είχε μάθει τίποτα γιά τήν τύχη τών δυό παιδιών του, σκέφθηκε νά στείλη τόν μικρότερο γιό, πού ήταν έξυπνότερος από όλους.

Τού λέει, λοιπόν:

Καθώς φαίνεται, παιδί μου, τά δυό σου άδελφια θά ζούν εύτυχισμένα στά πλούσια σπίτια τού άρχοντα γι' αυτό και δέν γυρίζουν. Τί λές, λοιπόν, Δέν παίρνεις από ένα καλάθι μέ μήλα γιά τόν άρχοντα, Πού ξέρεις, μπορεί νά σε κρατήση και σένα. Κι' ύστερα, νά-

ρω κι' εγώ εκεί, νά ζήσουμε όλοι μαζί, εύτυχισμένοι!

— Νά πάω πατέρα! άπάντησε τó παιδί.

Γέμισε, λοιπόν, ένα καλάθι μέ μήλα και τράβηξε γιά τó ύποστατικό τού άρχοντα.

Σάν κουράστηκε, όμως, κάθισε κι' αυτός στήν ίδια πηγή. Έκεί όμως, πού ξεκουραζόταν, βλέπει τήν ίδια γριούλα σκυμμένη στή σκάφη της, νά πλένη κοντά στήν πηγή.

Κάποια στιγμή, άνασθηκώνεται ή γριούλα, τόν βλέπει και τόν ρωτάει.

— Τί έχεις μέσα στό καλάθι, παιδί μου,

— Μήλα! τής άπαντά.

— Μου δίνεις ένα;

— Νά σου δώσω! τής λέει.

Και τής προσφέρει ένα μήλο.

— Ποιός σε έμαθε, παιδί μου, νά λές τήν αλήθεια και νά είσαι καλός μέ τούς ανθρώπους; τόν ρωτάει, πάλι ή γριά.

— Ό πατέρας μου! άπαντάει τó παιδί. Μου είπε πώς οι άνθρωποι είναι, άλλο καλοί κι' άλλοι κακοί. Άλλά εγώ πρέπει νά είμαι καλός μέ όλους.

— Καλά, πήγαινε στό καλό και νά τó βρης στό δρόμο σου! λέει ή γριά χαμογελώντας.

Δρόμο παίρνει, δρόμο άφίνει τó παιδί, ώσπου στό τέλος φτάνει στό άρχοντικό.

Σάν ζήτησε από τούς φρουρούς νά τόν παρουσιάσουν έμπρός στόν άρχοντα, γιατί είχε κάτι νά τού προσφέρει, αυτοί τού λέει, άγρια:

— Όστε ήρθες και σύ γιά νά κοροϊδέψεις τόν άρχοντά μας; Στάσου, νά δής.

Και τόν αρχίζουν στό ξύλο.

‘Αφού τὸν εἶδαν γιὰ τὰ καλά, τὸν ἔφεραν δεμένο μπροστὰ στὸν ἄρχοντά τους.

— ‘Ελεος, ἀρέντη, παρακάλεσε τότε τὸ παιδί. ‘Εγώ, λίγα μήλα ἤθελα νὰ σοῦ προσφέρω καὶ οἱ φρουροὶ σου μὲ σακάτεψαν στὸ ξύλο...

— ‘Ὡστε, μήλα μοῦ ἔφερες; εἶπε θυμωμένος ὁ ἄρχοντας.

— Μάλιστα, ἀρέντη μου! ‘Απὸ τὰ ἴδια ποῦ σοῦ ἔφεραν καὶ τὰ δυὸ ἀδελφία μου!

— ‘Ὡστε ἀδελφία σου ἦταν, ἐκεῖνοι;... Νὰ δοῦμε, τί μὰς ἔφερες ἐσύ... Καὶ ἂν ἔφερες μήλα, θὰ γεμίσω τὸ καλάθι σου μὲ χρυσάφι, ἂν ὅχι, θὰ σοῦ κόψω τὸ τρελλό σου τὸ κεφάλι...

Τὸ καημένο τὸ παλικάρι, δὲν κατάλαβε τίποτα, μιά καὶ δὲν ἔξερε τὰ ὅσα εἶχαν συμβῇ.

Φαντασθῆτε, ὅμως, τὴν χαρὰ ποῦ ἐνοιώσε ὁ ἄρχοντας σὰν ἐπίασε τὸ πρῶτο μήλο. ‘Αφού τὸ δοκίμασε εἶπε:

— Μά, αὐτά, εἶναι θαυμάσια μήλα! Ποτέ δὲν ἔχω πιάσει στὸ χέρι μου μήλα τόσο νόστιμα καὶ ευωδιαστά.

Χάρηκε τὸ παλικάρι καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν ἐκεῖ.

Καὶ τότε ἔδωσε διαταγὴ ὁ ἄρχοντας νὰ δοῦν τὰ δυὸ παιδιά ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ γέμισε τὰ καλάθια τους μὲ δῶρα χρυσὰ κι’ ἀσημένια.

— ‘Ὁ μικρὸς σας ἀδελφὸς σὰς ἔσωσε! τοὺς εἶπε.

Κι’ ἀμέσως τοὺς ἔστειλε πίσω στὸ χωριό τους, κοντὰ στὸν πατέρα τους, νὰ καλλιεργοῦν τὴν ὠραία τους μηλιά, γιὰ νὰ τοῦ φέρνουν κάθε τόσο ἐκλεκτὰ μήλα.

‘Ἔτσι ἐγιναν πλούσιοι καὶ εὐτυχοῦμενοι καὶ περάσανε καλά κι’ ἐμεῖς καλύτερα.

